

မောင်လေးအောင်နှင့်

ကမ္ဘာ့ကလောင်

စုစည်းမှု - ၇

စီစဉ်သူ-ဇေယျာလင်း၊ မိုးဝေ၊ ဝေးခေါင်

ဝတ်လစ်စားလစ် မိုးတိမ်များ
သုခမိန့်လှိုင်

ငြိမ်းချမ်းရေး တစ်ပွဲ
စစ်ပွဲ တစ်ပုလင်း
ကဗျာ တစ်ခွက်
စက်ဝိုင်းကမ္ဘာ
မမူးတော့ပါဘူး အချစ်ရယ်။

၈၊ အောက်တိုဘာ၊ ၂၀၁၆

သတင်းစာကြော်ငြာ
အောင်ချိမ့်

မိုးပျံပူဖောင်းတစ်လုံး ပြတ်ထွက်သွားတာ

နှစ်ပေါင်းတွေ ကြာခဲ့ပေါ့

တွေ့လို့

ဘယ်သူ ပြန်ပေးကြမှာ လဲ။

ပြန်လာပေးမယ်

ထင်ပါတယ်။ ။

သန်းခေါင်ယံ လှေကားပေါ်မှာ

ကိုဆွေ

ညရဲ့

သန်းခေါင်ယံ လှေကားပေါ်မှာ ၊ အေးမြတဲ့ ကြယ်တွေ

ခြေတွဲလောင်းချ၊ ထိုင်နေကြသလို

ငါလည်း

ကတ္တရာလမ်းပေါ် ထိုင်နေရင်း

‘လင်မယားလုပ်တမ်း ကစားခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်မလေးကို’

ဆွေးနေမိတယ်။

ဒါနဲ့ ပဲ။

အချိန်ဆိုတာဟာ၊ ရေခဲတုံးက

ပျော်ကျတဲ့ အရည်လို

ရွေ့လျော့ ခန်းခြောက်ပြီး

ပျောက်ဆုံးသွားပြန်ရော။ ။

ဂုဏ်ယူစရာ အချက်အလက်တချို့

မောင်ပြည့်မင်း

ဟိုတယ် ဓာတ်လှေကားဝက

တောက်ပြီး လွင့်ပစ်လိုက်တဲ့ စီးကရက်မီးဟာ

ကြမ်းပြင်ပေါ်ရောက်တာနဲ့ ‘ဟု န်း’ခနဲ ထတောက်

ရှေ့က သူဌေးကြီးရဲ့ ဗစ်စစ်တင်းကတ်မှာ

ရှေ့ဆုံးစာလုံး M က စ လောင်ချသွားတာ

နောက်ဆုံးစာလုံး Y အထိ တောက်လျှောက်

နောက် သူ့ရဲ့ တတိယမယားငယ်ဝတ်တဲ့

အသားကပ် အတွင်းခံတွေအထိ လျှောက်လောင်

ခြင်ထောင်အမိုးပေါ် လွှားတင်ထားတဲ့
စွပ်ကျယ်အပြလေးကိုလောင်
စွယ်စုံကျွမ်းနှစ်အုပ်နဲ့ အဲဒီအောက်မှာ ဝှက်ထားတဲ့
ကျောက်ပုံနှိပ် အပြာစာအုပ်သုံးအုပ်ကို ဆက်လောင်
အမှုန့်ကြိတ်စက် အဟောင်းကြီးနဲ့ ငရုတ်သီးခြောက်ပုံတွေ
မီးရှို့နံဟပ်ပြီး စလောင်
မီးတောက်ကြီးက ပိုပိုကြီးလာ၊ ကြီးလာ၊ ကြီး လာပြီး
ဟိုတယ်ကြီး ပြတင်းပေါက်တွေက
မီးခိုးနက်နက်တွေ အလိပ်လိုက်ထွက်လာ
နောက် မီးညွန့် မီးတောက်တွေ ထိုးတက်လာ
ကောင်းကင်ကြီး နီရဲ့၊ တိမ်တွေ မီးထလောင်
လယ်ကွင်းထဲက ရိုးပြတ်ခြောက်တွေနဲ့
စာခြောက်ရုပ်ကြီးကိုပါ မီးက ဆက်လောင်
လယ်ကွင်းနဲ့ ကပ်လျက် လယ်တဲကိုပါ လောင်
လယ်တဲထဲ မောမောနဲ့ အိပ်ပျော်နေကြ
တောက သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်ကို ထပ်လောင်
ကားလမ်းမကျယ်ကြီးကို ကျော်လို့
ဟိုတစ်ဖက်က ဓာတုလက်နက်စက်ရုံကြီးကို ကူး
ပေါက်ကွဲသံကြီးနဲ့ ထလောင်

မြစ်လယ်မှာ မောင်းလာတဲ့ အပျော်စီး မီးသင်္ဘောကြီး ကူးစက်
မီးတောက်ကြီး ထိုးတက်လာ
သင်္ဘောကပွတိန်ရဲ့ ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို လောင်
သင်္ဘောထမင်းချက်ရဲ့ အမေ့ဓာတ်ပုံ အဟောင်းလေးကို လောင်
ခရီးသည် ပြင်သစ်မကြီးရဲ့ တစ်ခါမှ မဆောင်းရသေးတဲ့
ဦးထုပ် အသစ်စက်စက်ကို စွဲလောင်၊

ဒါဆို တော်လောက်ပါပြီလေ၊
အပြစ်သားတွေချည်းရှိတဲ့ ကာလမှာ
တန်ခိုးရှင်ဆိုတာ ကျိုးကြောင်းညီညွတ်စရာ မလို။ ။

အလုံးစုံအတွက် ရန်ကုန်ဟာ အဆင်သင့်
မောင်သိန်းဇော်

‘ရဟတ်’ဟာ ရပ်နေတယ်
ကြာဖက်ပေါ်မှာ ကြာပန်း မရှိဘူး။

မှုန်မှိုင်းပြာရီ မနက်ခင်းထဲ
ပြေးလွှားနေတဲ့ ခြေထောက်တွေပေါ်
အလေ့ကျပန်းများ ကျကျနန ပွင့်

ကန်ရေရဲ့ မျက်နှာပြင်မှာ
မောဟိုက်မိုးသား နားခိုလို့

ငါတို့ ပခုံးထက်က မိုးစက်များ
အလေးချိန် ညီမျှတဲ့ တေးတစ်ပုဒ်လို

အလုံးစုံအတွက် ရန်ကုန်ဟာ အဆင်သင့်။ ။

၂၀၁၆။

လူမှုရှုထောင့် စားသုံးမှု
ဇေယျာလင်း

အသစ်ဆုံး ဖွင့်တဲ့ ဂျန်ကံရှင်းစစ်တီး ရှေ့ပင်းဂ်မောလ် အေးစိမ့်ထဲ
ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် ကိုလံဘတ်စ် အမေရိကကိုတွေ့ရှိသလို

‘အသစ်’နဲ့ရဲ့ နောက်ကွယ်က ညင်သာတဲ့ စက်သံ
ကြားနေရပေမဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ မူပိုင်ခံစားမှု စစ်စစ်တွေရဲ့
မူလအစကို အစအနတောင် မတွေ့ခဲ့ဘူး
3D ကားလိုပဲ၊ ရွှေတိုင်း ရှိပြီး ရှိတိုင်း ရွှေ
(Virtual Reality ထဲမှာ ကိုယ်ဟာ တကယ်ကျော့နာနေပါတယ်)
ပျဉ်ပုံကြီးပေါ်လည်း မြင်ပုံချင်း မတူကြဘူး
လူလူချင်း ခေါင်းပုံဖြတ်မှုဟာ
ညအတွက် ကျောချစရာ တစ်နေရာပဲ
ကျောချမှ အသက်တစ်ဆုပ်ရဲ့ ယုံကြည်ချက်တန်ဖိုး
နို့ဆီခွက်နဲ့ ခြင်္သေ့ငယ်ခွဲတဲ့ မဆလ ဘဝများ
‘နိုင်ငံခြားဘဏ်တွေ ဘယ်လောက် မြတ်နေကြသလဲ
နှစ်ကုန် စာရင်းရှင်းတမ်းတွက်မှ သိရတယ်’ (နာကြည်းသော
ဘဏ်စာရေးလေး အဲလိယစ်တ်) ‘ငွေတိုးချေးစားခြင်း၊
စက်ဆုပ်ဖွယ် ဂျူးတွေရဲ့ ငွေတိုးချေးစားခြင်း’ (ရှေ့နောက်
ညီစေလိုသူ ပေါင်းနံဒ်)ဟား၊ ကော်ဖီခါးခါးထဲမှာ ဘားတော့
ဘရက်(က်)တ် [သူ့ခေတ်ပြိုင်တွေထဲမှာ သူဟာ ဘာသိဘာသာ
အရောမဝင်၊ အဖက်မလုပ်]၊ ကိတ်မုန့်နဲ့ သဲ့သဲ့ထဲမှာ
မင်းရဲ့ ရင်သား သေးသေးဖွေးဖွေးလေးကို
နွေးနွေးလေး သတိရသွားမိတယ်

ငါ့ခံစားမှုတွေကို တကယ် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ချင်ပါတယ်
သူ့ရဲ့ နိုင်ငံရေးကို မကြိုက်တာက သူ့စတိုင်လ်ကို
မကြိုက်လို့ လား ‘ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှု’ဟာ အလုပ်လက်မဲ့
ချိုင်းတွေကို လျက်ဖူးသလား ကိုယ့်အကြောင်းပဲ ကိုယ်
ပြောကြေးဟာလည်း ရသဗေဒတစ်ခုပေါ့၊ ဥပမာ၊
ဂျန့်ကရှင်းစစ်တီးမောလ်ကို တိုက်ပွဲရှောင်စခန်းအဖြစ်
ယာယီ သတ်မှတ်စေချင်တယ် ပြဋ္ဌာန်းခံ မိုးပျံပူဖောင်းတွေ
ဘရက်(က်)တ်ရဲ့ V-effekt ဟာ ပြဇာတ်ပရိသတ်ကို
ပြဇာတ်ထဲက ဇာတ်ဆောင်နဲ့ စိတ်ချင်း မထပ်စေတာ
(စိမ်းအောင်၊ ဆန်းအောင် လုပ်တာ)
စားသောက်နေကြသူတွေကို ဖြတ်သွားသူတွေ
မစာနာသလို (ငါ့ခံစားမှုကို
မင်း ထပ်တူပြုဖို့ ငြင်းဆန်ခဲ့လေတယ်)ငါ့ကို ငါ့ထံမှ
ငါဟာ ကင်းကွာသွားတော့တယ် ဂျန့်ကရှင်းစစ်တီး
မောလ်ထဲ ရှောင်ပြေးသွားလိုက်တယ်
ဒါဟာ လမ်းပေါ်က လူရဲ့ ပူလောင်အိုက်စပ်တဲ့
မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်တယ်။ ငြင်းမလား။
တော်လှန်သော ပြောင်းလဲမှု။ ဟိုက်ရှားပါးစ်
အင်္ကျီတစ်ထည်ဟာ ကျပ်ကိုးသောင်းတောင် တန်တယ်

မေမေရေ၊ သားကို လာမရှာပါနဲ့ တော့ ဂျန့်ကံရှင်း စစ်
တီးမောလ် (မော်ဆိုလီယမ်=သီချိုင်းဂူအဆောက်အအုံ)
မှာ သားဘဝကို ရှာဖွေတွေ့ရှိလိုက်ပါပြီ
အို၊ ဆင်ဆဘစ်လစ်တီ
တုန်ခါနေတဲ့ မြေအောက် သတ္တုကြောကြီးပဲ
‘ရှယ်’ ခံစားမှုတွေ မင်းကို ငါ ပေးပစ်လိုက်ချင်တယ်။
အာဂု၊ အာဂု။ လမ်းပေါ် မထွက်သရွေ့တော့
ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ဘုံဗိမာန်ပဲ။ လူမှုသဘာဝဟာ
မဖြောင့်ဖြူးတယ်။ တစ်နေ့ကပဲ ‘တော်လှန်ကဗျာ’ပွဲ
ကျင်းပလိုက်တာ fb ပေါ်မှာ တွေ့လိုက်တယ်
သားမတော်နေ့ဟာ သားနဲ့ သွေးမတော်စပ်ဘူး
မေမေရေ၊ ဂျန့်ကံရှင်းစစ်တီးမောလ် ဖွင့်ပွဲကို
သားကို ခေါ်သွားပေးပါနော်
စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒရဲ့ ဓနရှင် အိပ်မက်ထဲ
သား တကယ့်လူဖြစ်ချင်တယ်
စစ်မှန်သော ဒီမိုကရေစီလမ်းကြောင်းပဲ
ဂျန့်ကံရှင်းစစ်တီးမောလ် အသစ်ကြီးဟာ
ဗိုလ်ချုပ်လမ်းပေါ် မျက်နှာမူပြီး အာရုံပြုလိုက်တယ်
အာဂု၊ အာဂု။ ။

မတ် ၂၉၊ ၂၀၁၇။

အောက်တိုဘာ

မိုဗ်းဇော်

နာရီတွေက ရပ်နေတယ်

ငါက သွားနေတယ်။

မီးတွေက သေနေတယ်

ငါက လောင်နေတယ်။

မြစ်တွေက တန့်နေတယ်

ငါက စီးနေတယ်။

တိမ်တွေက ငြိမ်နေတယ်

ငါက ပြေးနေတယ်

ပုရစ်တွေက တိတ်နေတယ်

ငါက အော်နေတယ်။

ကြယ်တွေက အိပ်နေတယ်

ငါက နိုးနေတယ်။

နေ့ မရှိတော့ဘူး

ည မရှိတော့ဘူး

အိမ် မရှိတော့ဘူး

ယာ မရှိတော့ဘူး

လှေမှောက်သွားတဲ့ လှေစီးဒုက္ခသည် တစ်ယောက်လို

အောက်တိုဘာ။ ။
၂၀၁၆။

သား သိပြီ ဖေဖေ

ကိုရွေး

စာအုပ်ပုံကြီးကို ကြည့်ပြီး သား မေးမိတယ်

ဖေဖေ ဒီစာအုပ်ပုံကြီးကို ဘယ်လိုဖတ်ခဲ့တာလဲ

ဖေဖေက ပြောတယ်

ဖေဖေ တစ်အုပ်ချင်း ဖတ်တာပဲ

ဖေဖေ တစ်ပုဒ်ချင်း ဖတ်တာပဲ

စာတစ်မျက်နှာချင်း ဖတ်တာပဲ

စာတစ်ကြောင်းချင်း ဖတ်တာပဲ

စာလုံးလေးတစ်လုံးက စဖတ်ခဲ့တာပဲ

ခုထိ မဆုံးသေးဘူး သား...တဲ့

သား သိပြီ အဖေ

သား သိသွားပါပြီ

တောင်တွေ ဘယ်လောက်မြင့်မြင့် သား ကျော်လွှားနိုင်မှာ ပါ။

၁၅၊ ၄၊ ၂၀၁၃။

ပန်းချီဆရာ သုံးယောက်အကြောင်း

ရွန်ဘွား

၁၉၈၀

ဟိုးမားဟာ

ဟိုးလေးတကျော်

ကမ္ဘာကျော်ပန်းချီကားတွေ ဆွဲခဲ့တယ်ပေါ့

၁၉၈၀

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုခင်သိန်း

ဂွတ္တလစ် မြလမ်းကနေ

သုံးဘီးလေးနဲ့ မြို့ထဲ ထွက်ခဲ့တာပေါ့

ဟိုးမားရဲ့

The Gulf Stream မှာ

ငါးမန်းတွေကြားထဲ

လှေပေါ် ပန်လန်လက်နေတဲ့ လူမည်း

လည်ပြန်ငေးနေဟန်

သိမ်ဖြူပွိုင့် ဘိုးလိန်းထောင့်မှာ

ကိုခင်သိန်းဟာ ကျွန်တော့်ပခုံးကို ပုတ်လို့

ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်တယ်

ပြီး ကြက်လျှာစွန်းက

အပေါင်ဆိုင် ဆိုင်းဘုတ်စိမ်းလေး

အောက် ဝင်သွားတယ်

ဟိုးမားဟာ

The Hudson River မှာ

သစ်လုံးတွေကို ရေဆေးနဲ့ မျှော

ညနေစောင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်

ကေသွယ်ရုံ state နောက်က ထွက်

၁၉ လမ်းနဲ့ ဝက်ဆာတေးကို BE နဲ့

မျှော်နေကြပေါ့

ကျွန်တော်မှာ bra ရှိလား

ခိုင်မြဲကျော်စွာ

ခင်ဗျားမှာ ဘရာ ရှိလား

အဲဒါ ခြံစည်းရိုးကျော်တက်တဲ့ စာကြောင်း၊

ဂါးထရုဒ်စတိုင်းနံ၊ နျူးယောက်ဂိုဏ်း အတွင်းခံ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောစာ

အုပ်၊ ပုံကြမ်းပေါင်း

ရှစ်ရာကိုးခု၊ ငါ့သစ္စာမှာ

ရှိတယ်။

ခင်ဗျားမှာ မြေဆွဲအား ရှိလား

ငါ့သစ္စာပေါ်က မူလတန်းကြိုကဗျာ အသစ်ကြီး

တံဆိပ်ကို ယုံမှားလွန် ဖယ်ရီကားလို့ ရေးထား ထား

ကမ္ဘာကြီးကို လှအောင် လုပ်ကြေးဆို Post- ကာရန်မဲ့
ဆေးခြောက်မှာ

ရှိတယ်။

ခင်ဗျား မြို့တော်ဝန် လုပ်ဖူးလား

မနက်ပိုင်းသောက်တဲ့ ရှိပြီးသား ပစ္စည်းတွေ သုံးစွဲခြင်း ဆေးက၊
ပျော်ပျော်နေ

တက်၊ ကြက်သွေးရောင် အင်ပြင်ထဲတဲ့ စက္ကူပန်းပွင့်ခုတင်ရှိရာ

ခုန်တက်၊ ကြမ်းခင်း ဖယောင်းပုဆိုးမှာ ငါ့မျက်နှာဒီဇိုင်း၊

Text တစ်ခုထဲ ပြုတ်ပြုတ်ကျ၊ ပြီးရင် ကြောက်စိတ်နဲ့ စကားပြောဖူး
တယ်။

ခင်ဗျား ပီကာဆိုရေမွှေး ဆွတ်ဖူးလား

လာ အမျိုးသားရဲ့ သားရေကွင်းကို နှိပ်ရင် မြန်မာ hybrid

သီချင်းသံ ထွက်မယ်၊

အမျိုးသမီးကြိုက်တဲ့ ကဗျာဟာ အဖေ့ကို ကျွန်မ သတ်လိုက်တယ်*

လူမျိုးကြီး ဘာသာစကားကဗျာ၊ ဂျာနီကာ ပိုက်ဆံအိတ်က ရေမွှေး
နံ့နံ့

မဆံ့ဘူး။

ခင်ဗျား စိတ်ကူးမှာ ပီကေ ကပ်နေလား

အညွန့်ဖန်ခွက် မရှိ၊

အညွန့်ခံ အရက်တံဆိပ် မရှိ၊ အန်ဖတ် စံနှုန်းနဲ့ စကားလုံး ရာဂစိတ်
ဆီ

မဆင်မခြင်

မောင်းမိတယ်၊ line သုံးနေတဲ့ ယာဉ်ထိန်းရဲ့ အစုတ်ပလုတ်ကောင်

ငါ့အမေ မဆောင်တဲ့ အခွန်နဲ့ နှင့်ကို စာအုပ်ထုတ်ပေးထားတာ၊

ညစာ ချလန်မှာ စောက်ဖောင်းထုချင်တဲ့ အဆောက်အအုံသစ် ကပ်
လိုက်တယ်။

ခင်ဗျား သေဖူးလား

အနာဂတ် သစ်ပင်ဟာ ငါဖြစ်တယ်၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် စုပ်ယူမှုကို

ဆူရီယယ်လ်ကော်ပီစက်နဲ့ ပြုလုပ်တယ်၊

ကိုယ် မရူးနှမ်းခဲ့ဖူးဘူး မထင်ပါနဲ့

ပါရမီ လက်ဆေးဇလုံတွေ၊ ခိုးထုပ်ခိုးထည် ပိုက်ခေါင်းတွေ၊ ဗန်းစ
ကား

ဆလင်းတွေ

ကိုယ့်ကို ခွဲစိတ်ဖို့ မေ့ဆေး ၃ နှစ် သုံးရတယ်၊ ကိုယ့်ကို ပြန်ရှင်ဖို့

စာမျက်နှာ ၃ နှစ် သုံးရတယ်။ ။

၂၂၊ ၉၊ ၂၀၁၆။
* I Kill my father (Maram el-Massri)

သက်တံ နာရေး
ခရမ်းပြာထက်လူ

ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို သေစေချင်ကြတာလဲ
စောစောကတင် ငါ သေပြီးသွားပြီ
ခု ငါ သေမလို့ သိဟိုဠ်စေ့လေး စားနေတာ
တစ်မနက်ခင်းလေးကို ဝါးနေတာ
မြစ်ထဲကို ကြည့်စမ်း သေလိုက်တဲ့ မြစ်တွေ
မင်း အမြစ်က ဘာလဲ ညောင်မြစ်လား
စာကလေး အသိုက်ထဲမှာ
အမြစ်တစ်ခု နှစ်ခု သုံးလေးခု သွားကြည့်
မိကျောင်းဥတွေထဲမှာ မင်း အဖေ ရှိ မရှိ
လိပ်ဥတွေထဲမှာ မင်းအစ်ကို ရှိ မရှိ

ဒီလိပ်ပြာလေးဟာ မင်းညီမလေး ဟုတ် မဟုတ်

လမ်းတွေထဲမှာ တုတ်ကောက်ကြီးနဲ့

အဘိုးကြီး တွမ်ကို ကားတိုက်ခဲ့တာ ငါ မြင်သားပဲ

အဘွားကြီး ဆမ်ဆီ လိုက်သွားတယ်လို့

တရားဟောဆရာက စာအုပ်ထဲက ထွက် လာပြီး ရေလောင်းတယ်။

ကလေးတွေက

တဝါးဝါး တဟားဟား မျက်ရည်ကျကြတာပဲ။ ငါ့ညီ တစ္ဆေတစ်ကောင်ဟာ

မောဟဓားကြီးနဲ့ မသေခင် မိသားစုကို သတ်ခဲ့တာကွ။

နှုတ်ခမ်းကို မြန်မြန်လှီးပြီး စွပ်ပြုတ်ပန်းကန်ထဲ ပစ်ထည့် မှောက်ချလိုက်တယ်

မြန်မြန်သွားမှ ဆေးရုံတွေ မလာခင်

နာစ်မတစ်ယောက် အောက်ပိုင်းဟာ ငါ့အတွက် သေလောက်တဲ့

စပိန်နွားရိုင်းတစ်ကောင်ရဲ့ လိင်စိတ်ထမှုပဲ။

လုပ်မနေနဲ့ အချိန်တန်တော့ ဘယ်ကားစီးစီး ငါ့အိမ်ရှေ့ပဲ ရပ်တာပဲ။

သင်္ဘောတွေ လေယာဉ် တွေ

အားလုံး ရထားလိမ် လူလိမ်။ သေတာက မျိုးရိုးလိုက်တယ်

အောက်စီဂျင်စက်ရုံတွေကို ခုတ်ပစ်ပြီး သေနတ်တွေနဲ့ လဲတဲ့ ကောင်တွေ

ချာတိတ်က deat note ကို စွပ်ပြီး ကနေတယ် ခုန်တယ်

ဘီးကြဲက fresh up ကို စုပ်ပြီး စီးနေတယ် ရွတ်တယ် ရွပ်တယ် ချွန်တယ်

အဘိုးကြီးက မျိုးဥအသစ်စိုက်ဖို့ တွင်းတူးနေတယ် တွက်ချက်နေတယ်

နောက်ထပ် လေချွန်သံတွေက စကတ်တွေ လန်လို့

ကြောက်ကြောက်နဲ့ မော့ကြည့်မှ လက်ဖဝါးပေါ်မှာ နေရောင်အသေ
လေး

သူက ငါ့အထဲ လာပုန်းနေတယ် ပုန်းရည်ကြီးသံက ညင်သာတော့ ပုန်းနေမှန်း မသိ

၂၄ ယောက်စလုံး မျက်ခြည်မပြတ် လူသတ်မှုနောက် လိုက်နေတယ်

။

မီးဆလိုက်ကြီး ဖွင့်လိုက် ပိတ်လိုက် ရှာနေတယ်

ပေါ်တင်ပဲ ငါ့ရှေ့ ဘုတ်ခနဲ လင်းယုန်တစ်ကောင် ပြုတ်ကျလာတယ်

ပေါ်တင်ပဲ ငါ့ရှေ့ ကျွဲဖြူတစ်ကောင် ပြေးခတ်လိုက်တာ

ငနဲတစ်ကောင် အူတွေ ပွင့်ကျသွားတယ်။

ဆေးလိပ်မီး သေသွားလို့ လိုက်ညှိသွားကြ။ ကိုယ့်ကြိုးစင် ကိုယ်ရှာ

သီချင်းတစ်ပုဒ် မကုန်ခင်

နောက်ဆုံး ဘာပြောချင်ခဲ့သလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းမှာ

ဘာစာသားမှ မပါပါစေနဲ့ လား။

တစ်ကိုယ်လုံး ပန်းပွင့်ရောင် ထနေမှုအပေါ် ငါ ရေလောင်းချလိုက်မ

ယံ

သက်တံဟာ မြေကြီးထဲက ထွက် လာပြီး မြေကြီးထဲကို
ပြန်ဆင်းသွားပါတယ်။ ။

၁၁၊ ၂၊ ၂၀၁၇

ဆံပင်ရှည်သော နှစ်များ

ဝိုင်

ပြောပြနိုင်သလောက်ဟာ ပြောပြမှုထဲမှာ ပဲ အဆုံးသတ်ခဲ့တယ်။

ပြောပြမှုထဲကနေ အပြင်ကို တစ်စွန်းတစ်စတောင် ထွက်မလာတော့

ဆံပင်ရှည်တဲ့ နှစ်တွေဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ အတိုက်အခိုက်

များ ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပေါ့၊ အဲဒီနှစ်တွေထဲမှာ ပဲ

ဆံပင်ရှည်တဲ့ လူတွေနဲ့ ထပ်တွေ့ခဲ့တာလည်း ချန်ထားလို့ မရ

ဟင်နရီဆန်းဒါးကို ရန်ကုန်မှာ တွေ့ခဲ့တာကလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်

ဆံပင်ရှည်ဖို့ အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ ဆံပင်တွေကို ပိုနားလည်လာခဲ့

စက်မှုတက္ကသိုလ်မှာ ဆံပင်ရှည်ခဲ့ မြိတ်ပီတာစဘတ်မှာ ဆံပင်ရှည်ခဲ့

ဂီတာထမ်းပြီးသွားတဲ့ ညတွေမှာ ဆံပင်ရှည်ခဲ့

ချစ်သူတစ်ယောက် ရတော့လည်း ဆံပင်ရှည်ခဲ့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ထဲမှာ
ဆံပင်ရှည်ခဲ့ ပင်လယ်ဓားပြလို ပင်လယ်ထဲက သင်္ဘောထဲမှာ ဆံပင်
ရှည်ခဲ့

၃၃ လမ်း လေထန်ကုန်းမှာ ဆံပင်ရှည်ခဲ့ ပြောင်းလဲနေတဲ့ နိုင်ငံထဲမှာ
ဆံပင်ရှည်ခဲ့ ခုတော့ ဂျင်းဘောင်းဘီထဲမှာ ဖုန်းထိုးထည့်ပြီး ဆံပင်ရှည်
ခဲ့

ကဗျာထဲမှာ ဆံပင်ရှည်ခဲ့တာကတော့ အစကနေ ခုထိ
ဆံပင်ရှည်တဲ့ မိုးဝေး ဆံပင်ရှည်တဲ့ စိုင်းဝင်းမြင့် ဆံပင်ရှည်တဲ့
လင်းသဏ်ညီတို့ နဲ့ အတူလည်း ဆံပင်ရှည်ခဲ့
မနီးမဝေးမှာ တစ်ခါတလေ ဝင်းမြင့်နဲ့ အတူ ဆံပင်ရှည်ခဲ့
ဆံပင်တွေက ရှည်လွန်းတော့ ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ ငြိမ်းနည်းမှုနဲ့ ငြိ
အမှတ်ရ အောက်မေ့မှုတွေနဲ့ ငြိ ဘေးမှာ နှိုးမယ့်သူမရှိတဲ့ အိပ်မက်
ဆိုး

တွေနဲ့ ငြိ လေရိုင်းတွေ တိုက်ခတ်တတ်တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ
ဆံပင်ရှည်ရတာ နည်းနည်းတော့ စိတ်ညစ်ရပေမဲ့
ဆံပင်ရှည်တွေကို စည်းရတာ လက်နဲ့ သပ်တင်ရတာကတော့
လက်တွေကို အကောင်းဆုံး ကခုန်ခွင့်ပေးနိုင်ခဲ့တယ် ဆိုတာပဲ။ ။

သဘောပျက်

ဝေးခေါင်

သဘောပျက်က

နောင်တာလောကျွန်း အောက်ဘက်

မြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်း အခြမ်းမှာ ရှိတယ်လို့

ပြောတာ ကြားဖူးတယ်

မြစ်ကို မော်တော်နဲ့ စုန်ဆန်ဖြတ်သွားတိုင်း

ဟို ဝဲထနေတဲ့ နေရာလို့ ညွှန်ပြကြတယ်

အဲနားမှာ အဲတုန်းက ရွှေရောင် ဘဲဟသံတွေလည်း ရှိတယ်

ဒီကောင်တွေက အမြဲ နှစ်ကောင်တွဲပဲလို့ ပြောတာကိုလည်း မှတ်
ထားခဲ့ရတယ်

စုစုပေါင်း အကောင် အရေအတွက်ကလည်း စုံဂဏန်းပဲတဲ့

သဘောပျက်က ဂျပန်ခေတ်ကလိုလို ဝေဝေဝါးဝါးပေမဲ့

ရတနာသိုက်ကိုတော့ ထင်ထင်ရှားရှား ယူဆလိုက်ကြတယ်

ဘယ်သူ သွားငုပ်ကြည့်ဖူးသလိုလို

ဘယ်သူမှ မငုပ်ရဲဘူးလိုလို

လိုနေတဲ့ ဇာတ်ကွက်က ဆွဲဆောင်မှု ဖြစ်လာတယ်
အဲ့နားက သဲဖြူကမ်းစပ်မှာ တံငါငိုတွေလည်း ပေါတယ်တဲ့
ကျောမှာ ဆူးတောင်ပါ ရေအောက် သဲထဲပုန်းနေတဲ့
ငါးကျည်းပုံသဏ္ဌာန် ငါးသေးသေးလေး တစ်မျိုးပါ
ရေထဲဆင်းလို့ သူတို့ ကို နင်းမိလိုက်ရင်
အရမ်းနာကျင် အဆိပ်တက်ရတာကြောင့်
တံငါတွေတောင် ငိုရလို့ တံငါငိုလို့ ခေါ်သတဲ့
(သင်္ဘောပျက်အကြောင်း မဟုတ်ဘဲ တခြားအကြောင်း ပြောရင်လည်း

တံငါငိုဟာ တခြားပုံစံတစ်မျိုးနဲ့ ပါလာဖို့
ရှိပြီးသား အရှိတရားတစ်ခုရဲ့ ထိုးဇာတ်)
ဒီတစ်ခါ ရွာပြန်ရင်
သင်္ဘောပျက်အကြောင်း ပြောခဲ့တဲ့ လူတွေကို မေးစမ်းပြီး
သင်္ဘောပျက်ကို သွားကြည့်စမ်းဦးမယ် တွေးမိတော့
သင်္ဘောပျက်အကြောင်း ပြောခဲ့တဲ့ လူတွေ
မရှိတော့ဘူးဆိုတာ ဖျတ်ခနဲ သတိရမိသွားတယ်
ငါ နှမြောတသစိတ် ဖြစ်လိုက်မိတာက
သင်္ဘောပျက်ထက်
သင်္ဘောပျက်အကြောင်း ပြောခဲ့တဲ့ လူတွေကို။ ။

၁၁ မတ် ၂၀၁၇
မွန်လွဲ ၂: ၄၃ နာရီ

မနက်ဖြန်အကြောင်း

ဟိန်းမြတ်ဇော်

ငါ့ကို ပစ်လိုက်လို့

ငါ ပြန်ပစ်လိုက်တယ်

ပုံပြင်လို အကြောအဆစ်တွေ နာ

ငါ ပြန်ပစ်လိုက်တယ်

မိတ်လိုက်နေတဲ့ မိတ်ဖွဲ့မျက်ရည်များ

နာကြားလို့ ရော ကောင်းပါ့မလား

ငါ ပြန်ပစ်တင်ပေးလိုက်တယ်

သတိပေး တားမြစ်ထားတဲ့ လမ်းကို

အကြိမ်ကြိမ်

ငါ ပစ်တင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ။

အပ်ကျသံ

ဝင်းမြင့်

ဝါကြင်ကြင် သစ်ရွက်

အဖျားတက်နေပြီ။

ဆိုင်းဘုတ် မီးလောင်ခြင်းသည်

သင့်ကြောင့် မဖြစ်ပါစေနဲ့ တဲ့ ။

နွေ အရှိန်ဟပ်တော့

ရုတ်တရက် လမ်းဖြတ်ကူးစဉ်

တံလျှပ်တွေ တွေ့တယ်ကွယ်။

သူလေး ကောက်ရန် ထားသော စိတ်ကလေးအတွက်

တစ်ပြေးညီဖြစ်ရန်

ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထားလေ၏။

ကုန်ရှုံးလာသော နေ့၌ပင်
ပျော်ရွှင်မှုအား မနက်ဖြန်များ နဲ့ မျှားခဲ့ပြန်ပေါ့။
ရေသေမှာ မကူးခတ်ရန်
မြစ်များ ထံ လှိုင်းတံပိုးကို တောင်းယူမိ။

ပဲမြစ်ပြုတ်
ထန်းမြစ်ပြုတ်
ငုံးဥပြုတ်
ကန်စွန်းဥပြုတ်
ငါ အလုပ်ပြုတ်လာတယ် အချစ်ရယ်။

ဝတ္ထုထဲက စာသားများ
ဘဝအား လာမှန်လေတယ်။
ပွဲတော်ကြီးထဲ တိုးဝင်လိုက်ရာ
ကိုယ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်သေးသေးလေးတွေ
အမှောင်နဲ့ လင်းထိန်နေတော့တယ်။ ။

၁၃၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၀၁၆။

စမူဆာဓာလောက်လဲလွတ်

စခွင်ကို သုံးလက်မလား

လူဆန်း

နှင်းယွန်းတော့မည်

ဥဩအော်မြည် နွေရောက်ပီ

စခွင်ကို ပွတ်လက်ပါ

တရေးနိုးသော် အကြံပေါ်

အိုစခွင်ပွတ်ရန်တည်း

ဥဩအော် စခွင်တော်ပွတ်

နံနက်ချိန်ခါ စခွင်ပွတ်ပါ

အိပ်မပျော်ဘူးလား စခွင်ပွတ်လက်

လွမ်းတယ် ဝေးတယ် သက်လယ်ရယ်

စခွင်ပွတ်တော့မယ် ဟဲ့ နင့်စိတ်ထဲမယ် ဘာဖစ်တယ်

စခွင်ကိုသာ ပွတ်ကြက်လက်

ပြောင်းကိုသွားလဲသော

ဆိုရှယ်လစ် အလုပ်လက်မဲ့ကြီး

စခွင်ကို ပွတ်လက်ပါ

သားသား စမီး ဦးဒေါ်ဖိုးဖွား
ကျီးငယ်မဟူ စခွင်ပွတ်ကြသည်
ဤသူသည် စခွင်၏ မေစ်တာတော်ရိပ်တွင်
ကျရောက်နေပါသောကြောင့်
နိုင်ငံတော်ကိုကာကွယ်ရန်
သင် စခွင်ပွတ်လက်ပါ
အာရောပျံ ဆိုက်ကို ပရမံ
စခွင်နာနာပွတ် လာဘံ
စခွင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဖမှား စခွန်နီမျိုး
သေရိုးမဆီ ဒို့စခွင်ကို ဒို့ချစ်ပါ
ဒို့စခွင်စကားကို လေးစားပါ
စခွင်ပြည်သည် တို့ ပြည်
စခွင်သာ အမြီး စခွင်သာ အဖား
ဘယ်သူခွဲခွဲ တို့ မကွဲ အမြဲစခွင်မည်
ဗုတ်ဒံ ဓမ်မံ စခွမ်
အပစ်ဆီသောသူအား ကယ်တန်ခြင်းငါ
ဤလောကသို့ စခွင်တော်မူသည်
မချက် တို့ ကို ဒို့ဟု ဖတ်ဘာ
အရှေ့အရပ်၌ စခွင်ကြကုန်သော

ပုခက်တွင်းမာပင် စတင် စခွင်
သင်လည်း ဤသို့ စခွင်ရဦးမည်
အနိတ်စ ခွတ်ခ စခွင်တ
အိမျှသာ စခွင်အူးမည်. . .

ပွတ်သူ- လူဆန်း၊ မတ်၊ ၂၀၁၇။

အလေ့ကျ ပျိုးပင်
ဝဏ္ဏကို

ငါ့မျိုးရိုးက
အလေ့ကျ. . .လို့ ဆိုတယ်
အဆုတ် မရှိပေမဲ့
လတ်ဆတ်တဲ့ လေကို ရှူရှိုက်နိုင်တယ်
မျက်စိ မရှိပေမဲ့
လွတ်လပ်ကျယ်ပြောမှုကို သိနိုင်တယ်
လက်တွေ့ မရှိပေမဲ့
မျိုးဆက်ကို ပျိုးထောင်နိုင်တယ်

ခြေထောက်တွေ မရှိပေမဲ့

ဝေးလွင့်နိုင်တယ်

ဒါပေမဲ့

ငါ့ကို တန်းစီပြီး မစိုက်ပျိုးပါနဲ့ ။ ။

ပွဲတော်

မနော်ဟရီ

ပွဲတော်ရာသီမှာ ပျော်ရွှင်နေသူတွေကို ငေးကြည့်ပြီး

ကိုယ့်ပွဲတော် ကိုယ် စိတ်နဲ့ ဖြေကြည့်မိတယ်

ကိုယ့်လက်ဆောင်ထုပ်တွေဟာ ဗလာတွေ အပြည့်နဲ့

မမြင်ရတဲ့ ဗလာတွေ အားလုံးဟာ

မေတ္တာရားတွေပါလို့ ယုံကြည်ပစ်လိုက်သင့်သလား

ဝိုင်အနီတစ်ခွက်သာ ဖြစ်သင့်တဲ့ အနီရောင်ဟာ

သွေးတွေလို အစွန်းကြီးကြီးနဲ့ စွန်းပေနေခဲ့ကြ

တဖွဲဖွဲ ဆင်းကျ လာပြီး သေဆုံးသွားရတဲ့ နှင်းတွေလို

အဖြူရောင်တွေ အတုံးအရုံး ကျရှုံးပြီး

အနာဂတ်ကတော့ အရှုံးကြီး ရှုံးလို့ . . .

ဘုရားသခင်ဟာ ပွဲတော်ရာသီမှာ မွေးဖွားခဲ့တာလား
ပွဲတော်ရှာသူတွေရဲ့ အမည်ခံ ဖြစ်သွားခဲ့တာလား
တဝါးဝါး တဟားဟားသံတွေထဲ ပိတ်မိနေတဲ့ မျက်ရည်တွေ
ပြန်စရာ လမ်းပျောက်နေတဲ့ အိမ်ပြေးကလေးတွေ . . .
ဘဝတချို့ဟာ ပျော်စရာမကောင်းကြဘူး

မတော်တဆ ကျပျောက်သွားတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရား
သကြားမပါတဲ့ ကော်ဖီတွေကို စွဲလမ်းနေမိကြသလို
ခါးသက်နေတဲ့ နေ့ရက်တွေကို ခဲရာခဲဆစ် တွဲခိုထားကြရပြန်
ခဏငယ်တိုင်းဟာ ဒဏ်ရာ ခဏငယ်တိုင်းဟာ ဝေဒနာ
မင်္ဂလာပါ အို . . .အသင် . . .လောကဓံတရား

ကိုယ်ဟာ ဘုရားသခင်လိုပဲ ပွဲတော်ရာသီမှာ မွေးဖွားခဲ့သူပါ
မပျော်ရွှင်ရတာက လွဲလို့ အနာတရ အားလုံးဟာ ဖြေသာစရာ
တငွေငွေ ပျောက်ဆုံးကုန်တဲ့ မေတ္တာတရား အတုတွေကို ငေးကြည့်
အသိတရားဟာ အကောင်းဆုံး သမားတော်ပါတဲ့ လား
ဆေးကွဲနေတဲ့ ရယ်မောသံတွေကို ကြားလိုက်ရ . . .ခါးသက်စွာ

လက်ဆောင်ထုပ်ကြီးတွေ ထပ်ပြုတ်ကျလာဖို့
ကိုယ့်အိမ်ခေါင်မိုးမှာ မီးခိုးခေါင်းတိုင်တစ်ခု ရှိမနေခဲ့ဘူး
တစ်ဘဝလုံး ခိုက်ခိုက်တုန်နေခဲ့လည်း
သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်းတွေပဲ အားကိုးခဲ့ကြရ...
ကြမ္မာဆိုးတွေနဲ့ ယဉ်ပါးသည် ထက် ယဉ်ပါးလာခဲ့...

ကိုယ်နဲ့ မတော်တဲ့ ဖိနပ်ကြီးတွေ စီးပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြရတာပါ
အရူးလွယ်အိတ်ဟာ ကမ္ဘာမကြေ သီချင်းသံနဲ့ သာ ကြီးပြင်းခဲ့ရ
ဒဏ်ရာရ စိတ်လေးတွေကို မေတ္တာတရား အကောင်းစားနဲ့ သာ ကု
သလိုခဲ့ပါတယ်
ခုတော့ လွယ်ကူခဲ့သော အရာအားလုံးဟာ တယောသံ ဆန်လွန်းနေ
ခဲ့
ခက်ခဲ့သော ကောင်းကင်ဘုံသို့သာ ပေးဆောင်ပေးတော်မူပါ...

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထုပ်ပိုးဖို့ အပြာရောင် wrapping paper လှလှ
လေး ရှာတယ်
အနီရောင် ဖဲကြိုးလှလှလေးနဲ့ ကိုယ့်ဘာသာ စည်းနှောင်လိုက်မိ...
အမှောင်ကို ကျင့်သားရလာတဲ့ အခါ...
အစိမ်းရောင် ခရစ္စမတ်သစ်ပင်အောက်မှာ
သာသာယာယာ လဲလျောင်းနေတဲ့ အိပ်မက် ဆက်မက်လိုက်ကြမယ်

ပွဲတော်ရဲ့ အစွန်းနား...

ပျော်ရွှင်သူတွေ ဖြတ်သန်းသွားကြတဲ့ အခါ

မပျော်ရွှင်သူဟာ သူ့ကို မေ့လျော့နေတဲ့ လက်ဆောင်ထုပ်ထဲမှာ

ဘယ်ကမ္ဘာမှာ မှ ဖွင့်မကြည့်မိပါစေနဲ့...

၂၄-၂၅-၂၆၊ ၁၂၊ ၂၀၁၆။

လူယဉ်ကျေးတို့ မြို့တော်

ခင်ဇော်မြင့်

ရူးလို့ လည်း ရတယ်

မူးလို့ လည်း ရတယ်။

အခွင့်မရှိ မကိုင်ရ ဆိုတာ

ဖုန်းကို ပြောတာလား မသိဘူး။

ဆားနဲ့ မီးသွေး မရှိတော့

ဒီစကားကို လေးလေးနက်နက် ပြောမယ်

တကယ် တကယ်

နေကြာပန်းတွေက

လင်းရောင်ခြည်နဲ့ ပွင့်ကြတာ။

တံတားကိုဖြတ်မှ ကဗျာလား

သံလမ်းကိုကူးမှ ကဗျာလား

သင် သွားလိုရာတွေကို သွားပြီးရင်

သင် မသွားလိုရာတွေကိုလည်း သင် သွားရလိမ့်မယ်

အနောက်ပေါက်က ထွက်ရင်

အရှေ့ပေါက်ကို ပြန်ရောက်မှာ ပဲလေ

ပန်းသီးပင်တွေ မှန်သမျှ

ကဗျာကို သွေးနဲ့ ရေးခဲ့ကြတာ

မျက်ရည်က

ချောက်နဲ့ ရေနံချောင်းက စတာ

မွေးနေ့က

သူမေးကြည့်မှ ရတော့မှာ ပဲ

အဏုမြူ မန်းဆေးဆိုတာ

၁၉ လမ်းက စခဲ့တာ။ ။

တည်ငြိမ်ရတဲ့ အရသာ

အောင်ခိုင်မြတ်

ချာလီချက်ပလင် လမ်းလျှောက်လာပုံကို

ကင်မရာက အရင် ရိုက်ပြတယ်။

ပြီးမှ လမ်းပေါ်က

ငှက်ပျောခွံတစ်ခုကို

ကင်မရာက ထပ်ရိုက်ပြတယ်။

ပရိသတ်က တဟားဟား ရယ်ဖို့

စောင့်မျှော်နေကြပြီ။

ချာလီချက်ပလင်ကြီး ငှက်ပျောခွံ တက်နင်းမိပြီး

ခြေကားရား လက်ကားရား

ချော်လဲကျတော့မယ်ပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ချာလီချက်ပလင်ဟာ

ငှက်ပျောခွံကို ကောက်ပြီး

အမှိုက်ပုံးထဲ

သွားထည့်လိုက်ပါတယ်။

ပြီးမှ သူ့တစ်ယောက်တည်း

ချော်လဲပစ်လိုက်ပါတယ်။ ။

တိုင်းပြည်ပြည်ပြု ဝေဒနာ နုပဿနာ

စံညိမ်းဦး

အပျက်ကြီးထဲ ပြိုနေတယ် ပျက်နေတယ်။ ပျက်ဦးမယ်။ ပျက်ကြရဦး
မယ်။

ထိုင်နေရင်းလည်း ထနေရင်းလည်း လမ်းလျှောက်ရင်းလည်း အိပ်
နေရင်းလည်း

အပျက်သရဏံ ဂစ္ဆာမိ သရဇ္ဈာယ်။

အပျက်ထဲကနေ ‘အကောင်း တမင်မှန်းမှန်းပြီး

ဒေါင်းအဆင်ဆန်းတွေနဲ့ ပဝါအလံထူ’လို့

စွန့်ခဲ့ကြတယ်။ စွန့်ကြရတယ်။ စွန့်နေကြရတယ်။ စွန့်ကြရဦးမယ်။

စွန့်လွှတ်တာတွေ စွန့်စားတာတွေ စွန့်စားခန်းတွေ တရကြမ်း

‘စွန့်’ဆိုတဲ့ စကားလုံးက လွဲလို့ စွန့်စရာ မကျန်တော့တဲ့ အထိ စွန့်ကြ
ရဦးမယ်လား။

နာတာရှည် သစ္စာတရားဟာ ဆွံ့ခဲ့ နှစ်ပေါင်းများ စွာ

မြန်ရဲ့ မဟုတ်လား မေးမိတော့မလို့

သမုဒ္ဒရာထဲ မျောနေတဲ့ နေ့တွေကိုမှ

အငမ်းမရ မျိုနေရတဲ့ အဖြစ်တွေကို သနစ်တွေကို

မမေးတော့ပါဘူးလေ။

မမေးတော့ပါဘူး

သမိုင်းဆိုး ကပ်ဆိုက်နေတဲ့ အရပ်ရှစ်မျက်နှာကို မေတ္တာပို့သပါတယ်

အဖိနှိပ်ခံ အရပ်ရပ်ရှိ လုံးစုံများ စွာ သတ္တဝါ

ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းကြပါစေ။ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ။

နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ။

၈၊ ၂၊ ၂၀၁၇။

ချစ်သော ဝိုင်းဝိုင်းပြည့်ပြည့်ကမ္ဘာ

စိုင်းဝင်းမြင့်

ရေနဲ့ ငါး တစ်သားတည်းဖြစ်ပြီး

လူနဲ့ ကမ္ဘာ ခြားနားနေသောအခါ

ရေကူးသင်ရမယ် သမီး

လေထဲသွားတဲ့ ငှက်ဟာ လေထဲ မနားရ
အဖြစ်မရှိဆုံး ကြောင်တစ်ကောင်တောင်
ငှက်တစ်ကောင် မိလာတတ်တယ်
ကြောင်အဖြစ် ဖြစ်တည်ခဲ့ရုံနဲ့ ပြည့်စုံခဲ့တယ်
လူက ကြောင်တောင်တောင် ဆိုပေမဲ့
ကြောင်တစ်ကောင် မဟုတ်ခဲ့ဘူး
အဖေမှာ သမီးရှိမှ ဖြစ်ပေမဲ့
သမီးမှာ အဖေရှိရုံနဲ့ မရဘူး
အဖေ ရှိရုံနဲ့ မရတော့ သမီး ရှိလာရတယ်
ရင်ထဲ အသည်းရှိလာ မြစ်များ စီးဆင်းလာ
ညထဲ ကြယ်ရှိလာ လူထဲ လူရှိလာ
လလည်း ပြည့်လာရတာပဲပေါ့
လူ့အဖြစ်ဟာ ဘယ်အကြောင်းတရားတွေကြောင့်များ
ဘယ်နားမှာ ဘယ်လိုလျှော့ရမလဲ
လူ့အဖြစ်ဟာ ထန်းပင်တက်ခဲ့ပြီးမှ
ထန်းသီးအဖြစ်မှာ ဘာလို့ လက်မှိုငြိချရမှာ လဲပေါ့
သမီးတို့ လည်း ရှေ့သို့ ရှေ့သို့သာပဲပေါ့
ကျောင်းစာ ပြင်ပမှာ လည်း ပန်းခြံနဲ့ ရုပ်ရှင်
ပျော်ရွှင်စရာ ကစားကွင်းအပြင်

အသက်အရွယ်ထဲ သင်ယူစရာ သင်တန်းတွေ
အနည်းဆုံးတော့ လမ်းကို ဘယ်လိုကူးရမယ်ဆိုတဲ့
သင်ခန်းစာတွေ စနေတွေ တနင်္ဂနွေတွေ
မြေကမ္ဘာ ပျော်ပွဲစားနဲ့ ဘုရားဖူးတွေ
ဘာဖြစ်ဖြစ် ချစ်သူ အနားမှာ နေ
အဖေလည်း မိသားစု ညစာ စားနေ။ ။

၁၆၊ ၁၊ ၂၀၁၇။

အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံ
အောင်နှင်းသစ်

အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံလို့
အမြန် ချရေးလိုက်တော့
တစ်ရေးနိုး ညသန်းခေါင်ကျော်ကြီးမှာ ။

အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံဟာ ဆိုပြီး

ငါ ဘာဆက်ရေးရမှန်း မသိ
အိပ်မှုန့်စုံမွှား ငိုငင်တွေတွေနဲ့
အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံဟာ ဆိုပြီး
နောက်တစ်ကြောင်း ဆက်ရေးလိုက်တယ်
အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံဟာ၊
ဒီကမတက်
ငါ ပြန်အိပ်ပျော်သွားတယ်။

နောက်နေ့ ညနေမှာ
အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံ ရှိတဲ့
ဗလာစာအုပ်ကို ငါ ပြန်ဖွင့်တယ်
ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ ဆူညံလို့
အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံဟာ
စာကြောင်းတွေကို ငါ ပြန်ဖတ်တယ်
အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံဟာ
ဒီမှာ တင် ရပ်လို့
ဖျတ်ခနဲ အတွေးတစ်စ ဝင်လာချိန်
ဖျတ်ခနဲ ဝင်လာတဲ့ အတွေးအပေါ်
ကလေးတွေ စာကျက်သံက ဖုံးလွှမ်းသွားတယ်

ငါ ဆက်ရေးတယ်
အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံဟာ
‘ဟေ့၊ နင့်သမီး ရေတွေ ဆော့နေတယ်’
ငါ ရေးမယ့် အတွေးတစ်စ ရှေ့မှာ
ငါ့ မိန်းမအသံက ဖြတ်ဝင်လာပြန်ပေါ့။

အသက်ရှင်ခြင်းရဲ့ ပုံစံ
‘အေး၊ ငါ လာပြီဟေ့’လို့ အော်ရင်း
ရေးလက်စ ဗလာစာအုပ်ကို ဖျာအောက် ထိုးသွင်းရင်း

၁၉၊ ၂၊ ၂၀၁၇

သွေးအေး သတ္တဝါ

ကြည်ဇော်အေး

အားလပ်ရက်မှာ ငါးမျှားထွက်တဲ့ အခါ
ချိတ်မှာ လာမိတဲ့ အရှင်လတ်လတ် ငါးရဲ့ အသားကို
စားနဲ့ ပါးပါးလှီးယူကာ အစိမ်းလိုက် ပါးစပ်ထဲပစ်ထည့်
ပြီး ငါးကို ရေထဲ ပြန်လွှတ်လိုက်တော့
အရိုးချည်းပဲကျန်တဲ့ ငါးဟာ တွန့်လိမ် တွန့်လိမ် ကူးခတ်သွား
ရေထဲမှာ သူ အသက်ရှင်မယ်လို့
မျှားတဲ့ လူကလည်း ယုံကြည်တယ်
ငါးကလည်း ယုံကြည်တယ်။ ။

၁၉၊ ၂၊ ၂၀၁၇။

တိမ်တွေတောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်

အံ့ဘွယ်ဇင်

စာအုပ်ဆိုင်ထဲက ကဗျာတန်းထဲ မိုးယိုတော့မယ်

ကဗျာတွေ စိုကုန်ပြီ ကဗျာတွေ စိုကုန်ပြီလို့ အော်ပြောတော့

စာအုပ်ဆိုင်ပိုင်ရှင်က မျက်စောင်းလှမ်းထိုးတယ်

ပါလာတဲ့ ထီးကိုဖွင့်ပြီး ရပ်နေတော့ အရောင်းစာရေးမလေးက

ဆိုင်ထဲ ထီးမဆောင်းရလို့ လှမ်းပြောတယ်

စာအုပ်ဆိုင်ထဲ ဝေဖန်ရေးဆရာ ရောက်နေလို့ ပါတဲ့

နိုင်ငံခြားကလား ပြည်တွင်းကလားလို့ ပြန်မေးမိတယ်

မြန်မာစကားပဲလေ စိတ်မဆိုးပါနဲ့

တိမ်တွေတောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်

ဒီမိုကရေစီကြီးတွေ မြင်ပြီး ဒီမိုကရေစီကြီးတွေလို့ ရေးရမှာ အားနာ
သွားတယ်

အန္တရာယ်ကင်းတာက အန္တရာယ်များ တာထက် အန္တရာယ် ကင်းပါ
တယ်

လမ်းမှာ တွေ့တဲ့ သူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လဲလို့ မေးတော့

ဆူးလေ ရှန်ဂရီလာမှာ လက်ဖက်ရည် သွားသောက်မလို့ တဲ့

ပန်းဆိုးတန်းဟာ ထခုန်တယ်

စာအုပ်ထုတ်ဝေသူ ရုပ်ကျွန်းခဲ့ရပေ၊
ကဗျာဆရာတွေ ရယ်လိုက်တာ ဟာဝိုင်ရီ ရောက်သွားတယ်
ဟ တကယ်ဖြစ်နေတာဟ
ရန်ကုန်က တကယ်ဖြစ်နေတာဟ
လေအေးပေးစက် အခန်းထဲ
အအေးခွက်ဟာလည်း အအေး ခဏပဲခံတယ်
ပြီးတော့လည်း ပြီးသွားတာပဲ
မျက်နှာစာ ၈ ပေ အမြင့် ၆ ပေ
နိုင်ငံရေးစာပေဆိုလား ဘာလား
အကြောင်းအရာက
နှစ်ကြောင်းတည်းပဲ
ခေတ်ပေါ်ကဗျာပဲ
ဆုရွေးချယ်ရေးပဲ
တိမ်တွေတောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်ပေါ့
တိမ်တွေ ဆက်တောက်တယ်
ပန်းဆိုးတန်းဟာ ပန်းဆိုးတန်းပဲ
တံတားအောက်က တံတားအောက်ပဲ
တိမ်တွေ ဆက်တောက်တယ်
ညနေခင်းဟာ ညနေခင်းပဲ

ညနေခင်းဟာ ညောင်းသွားပြီ
ညနေခင်းဟာ ခြေဆန့်လက်ဆန့် လုပ်တယ်
အိမ်ပြန်ခဲ့ကြတယ်
တိမ်တွေတောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ပဲ...
ပန်းဆိုးတန်းဟာ ရပ်ကျန်ခဲ့တယ်။ ။

စဉ်းစားခန်း-၁

တိုးနှောင်မိုး

ပြာလို ကြွေကျနေတဲ့ အတွေးအခေါ်
ရေလိုစီးနေတဲ့ ဆန္ဒ
ကြာတော့ ပြန်မထွက်ဖြစ်
ကြာတော့ ပြန်မလေ့လာဖြစ်
ငါ့ဘဝ ဘာကို ဆာလောင်ခဲ့လဲ
သစ္စာမရှိတဲ့ သစ်ကိုင်း ခုတ်ရင်
သစ္စာမရှိတဲ့ အညွန့်က ဝေတယ်
မေတ္တာထားတတ်တဲ့ သစ်စေ့ စိုက်ရင်

မေတ္တာထားတတ်တဲ့ သစ်ပင် ပေါက်တယ်

စိတ်နဲ့ လွဲကျင်းမိသမျှ

စိတ်နဲ့ မဆုံတဲ့ အမှိုက်တွေ ရှုပ်ပွ

လက်နဲ့ လွဲကျင်းမိသမျှ

လှဲစရာမရှိအောင် ဖြူစင်ရိုးသားနေ

ကိုယ်ကကောင်း ခေါင်း ဘယ်မရွေ့ဆိုပေမဲ့

ခေါင်းပြတ်ခဲ့တာတွေရော သိကြရဲ့ လား။

ပျော်ပျော်နေ သေခဲ ဖတ်ပြီးပြီ

အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထ

လူပျိုလူလွတ် လွတ်လပ်မှုနေ့စွဲမှာ

ငါ့ကိုယ်ငါ နှိုးပြီး လမ်းမေ့ခဲ့တဲ့ ရှင်သန်ခွင့်

ငါတွေ့လို့ ငါရှိတာလား

ငါ ရှိလို့ ငါ တွေးတာလား

တွေ့ထားသမျှ

သောင်ပေါ်စာရေးသလို အဖျက်ခံရပြီ

အတွေးများ ပျက်ပြယ်ခဲ့ရပြီ

ပျက်ခဲ့ရပြီ

ဆက်မရေးတော့လည်း ဆက်တွေးမိပြန်ပေါ့

ဆက်မတွေးတော့လည်း ဆက်ရေးမိပြန်ပေါ့

ပြာလို ပြာကျနေသော ငါ့စဉ်းစားခန်း။ ။

နှစ်ဖက် တိုက်ပွဲကြား မွန်ရိုးဂါဝန်ဖြူဖြူ လန်သွား
ဇော်လူစိမ်း

စစ်မြေပြင်မှာ သုံးပြီးသား
သစ်သီးနဲ့နဲ့ ကွန်ဒုံးတွေ ပြန့်ကျဲနေတော့
နာနတ်သီး အချဉ်ပေါက်နဲ့ကြီးပဲ ဝဲနေတာ၊
ပုရွက်ဆိတ်အုံ့တွေက
ချောကလက်နွေးနွေးလို ပျော့အိကျနေတဲ့
ကျည်ခွံတွေကို တရုန်းရုန်း ကုန်းရုန်းချီနေကြတုန်း၊
စစ်သားတွေရဲ့ သကြားလုံးကိုယ်ကနေ
စစ်ဝတ်စုံကို ဖောက်ပြီး အစိုတွေပြန်
အချိုရည်တွေ စိမ့်ထွက်လာ၊
ပုံပျက်ပန်းပျက် ခရင်အရုပ်လေးကို ကလီယိုပက်ထွာလည်း
စစ်တန်းလျားထဲ ပြန်သွားပြီ၊
ထောပက်ကိတ်ဟာ ၁၂ ရက် ခံပေမဲ့
ယိုများများ စစ်တလင်းနဲ့ စစ်တောင်တန်းတွေကတော့

မပျက်မယွင်း မှီတက်လျက်ပါပဲ၊
စစ်သားတွေဟာ အချို့ဓာတ်ကြောင့် ဆွေးမြည့်လာကြပေမဲ့
လေးလံလှတဲ့ ယင်ကောင်သံတွေကြောင့်
စစ်ပွဲဟာ ဆက်လက် အသက်ဝင်နေဆဲပဲ၊
လီလီပွတ်တွေရဲ့ အသားဓာတ်ကဲတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကို
ဂါလီဗာတွေ မြင်အောင် ချဲ့ပြလို့ မရဘူးဖြစ်တဲ့ အခက်။ ။

ပြေစာ

မိုးကျော်သူ

ပုံတွေကို အစဉ်လိုက် ကြည့်ပါ
ဘယ်ဘက်ထောင့်က ပုံဟာ
အကောင်းပကတိ ပြာပုံ

ရင်ဘတ်ကို ဖိထားတုန်းပဲ
ကျောကုန်းမှာ
မီးခိုးတွေ ထွက်နေတုန်းပဲ

ဖိနပ်ကိုလည်း ခါးကြား ထိုးထားတုန်းပဲ

တကယ်လို့ ငါတို့ ပျောက်သွားတာတွေ

မီးမလောင်နိုင်ရင်

ငါတို့ မီးထဲမှာ ပျောက်သွားတာတွေ

ငါတို့ ပြာမှာ ပြန်ရမယ်တဲ့

အစဉ်လိုက် လျှောက်သွား

ကောင်းကင်ကို ထိုးစိုက်ထား

လက်ထဲမှာ ကျစ်ကျစ်ဆုပ်ထား

ဒါ. . .ခင်ဗျားအတွက်ပြေစာ။ ။

မရောက်ဖူးလို့ အရောက် ဖူးခဲ့တယ်

လင်းမိုးဆွေ

ဘုရားစောင်းတန်းက အတက်

ဖိနပ်အပ်လက်ခံတဲ့ အံ့ဆွဲထဲမှာ

ဖိနပ်နှစ်ရန်က လက်မထပ်ဘဲ အတူနေတယ်။

အတူတူ

လှေကားထစ်တွေ ရေပြီး တက်တက်

ဓာတ်လှေကားကပဲ တက်တက်

ဘယ်လိုပဲ အမြင့်ဆုံးထိရောက်အောင် တက်ခဲ့ တက်ခဲ့

ရောက်တဲ့ အမြင့်ဆုံးက ရင်ပြင်တော်ထက် မပို

ဘယ်သူမဆို. . ။

ကြီးမားထည်ဝါလှတဲ့ ဘုရားကြီးကို ကြည့်ပြီး

ကိုယ့်ရဲ့ ဂုဏ်ရှိန်ဝါ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားတာ

ဘုရား တမိကြမှာ ပါ

ဘယ်လူမဆို. . ။

ဖြစ်နိုင်ရင်

နေနံ့ဘုရားကို ရေသပ္ပာယ်သလို

စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူလုံး ရေသပ္ပာယ်ချင်တာ. . ။

ဖြစ်နိုင်ရင်

နေရောင်ခြည်နဲ့ မဝင်းပစေလိုပါ
ဆလိုက်မီးတွေနဲ့ မတောက်ပစေလိုပါ
မိုးစက်မိုးပွင့်ကလေးတွေနဲ့
အေးမြစေချင်တာ. . .။

ဘုရားစောင်းတန်းက အဆင်း
လမ်းမပေါ် ထွက်လိုက်တော့
သူစိမ်း
ဆိုင်ထဲ ဝင်လိုက်တော့
ဧည့်စိမ်း
သူမသိ ကိုယ့်မသိ အရှိတရားက
မြစ်ကြီးတစ်စင်းလို လူတွေ စီးနေတယ်။

နေ့စဉ် နိစ္စဓူဝကိစ္စတွေနဲ့ လူတွေ
စက်ရပ်တွေနဲ့ တူ လာပြီ
လူက လူလို မနေရတော့
အမှိုက်က
နောက်ဖေးလမ်းကြားမှာ အမှိုက်လို နေနေပြီ။

နေ့စား အလုပ်သမား

နေ့စား ဆန္ဒပြသမား

မနေနိုင်လို့ လမ်းဘေး သေးပေါက်တာကအစ

ဆန္ဒပြတာပဲ မဟုတ်လား

နေ့ချင်းညချင်း ကမ္ဘာကျော်နိုင်ပါတယ်။

အသားချင်းထိတာ ပွန်းပဲ့ပါမသွားပေမဲ့

မလုံခြုံမှုက YBS ဘတ်စ်ကားထဲမှာ . . .

သူ့အသက်ရှူသံ ကိုယ့်အသက်ရှူသံ ကြားရတော့

အလိုရမ္မက်တွေ မသေခင် ငရဲကျနေသလို

အလိုဆန္ဒတွေ ယာဉ်ကြောပိတ်ဆိုမှုတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။

ရွှေတိဂုံဘုရား ဖူးရုံကလွဲလို့

ရန်ကုန် . . ။

၆၊ ၃၊ ၂၀၁၇။

ယနေ့အထူး/ ငါ့နာမည်နဲ့ ငါးမန်းတောင်ဟင်းချို

အောင်ပြည့်စုံ

၁၉၈၅ တစ်ဝိုက် အင်္ဂတေတွေဟာ ကွဲအက် လာပြီး
မီးရောင်စုံမြို့ပြကြီး ထိုးထွက်လာတယ်။

ငါတို့ တိုးတက်ပြောင်းလဲတာ အရမ်းမြန်ဆန်လွန်းတယ်လို့ စဉ်းစား
နေတာ

လျှပ်စစ်မီး ထည့်ထွန်းထားသော ကြော်ငြာမှန်ပုံးတွေကနေ ငါတို့
ကို မွေးဖွားခဲ့ကြပြီ။

ငါတို့ ဟာ ဘာအတွက် ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာ မိုးပျံ့စီဖောင်းကြီးများ
လွှတ်တင်ခဲ့ပြီး ငါတို့ ဖြစ်ရတာ။

ကွဲအက်နေတဲ့ အင်္ဂတေနံရံတွေထဲက ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးဟာ မီး
ရောင်စုံတွေနဲ့ ။

မီးရောင်ပြာပြာ ရေကူးကန်ထဲ ကူးခတ်နေတဲ့ အသားစား ငါးမန်း
တွေကရော

ငါတို့လိုပဲ တခြားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကနေ အသားစားဖို့ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး
ရောက်လာတာ။

အေးပေါ့ ငါးမန်းတောင်ဟင်းချို မဖြစ်ခင်အထိတော့ ရေကူးလို့ အရ
မ်းကောင်းပါသေးတယ်။

ဒါဟာ ၁၉၄၀ တစ်ဝိုက်က ခေတ်ပေါ်ဆိုတော့ ခုချိန်မှာ ဂန္ထဝင်ဖြစ်
သွားတဲ့ သွေးညှီနံ့ပေါ့။

ငါးမန်းတွေဟာ ဂန္ထဝင် ပင်လယ်ထဲ သွေးညှိနံ့တလူးလူးနဲ့ အနာဂတ် သိပ္ပံဝတ္ထုတွေကို ဖတ်ကြတာ၊

သူတို့ ပြီးရင် ငါတို့ ဟာ ရေကူးကန်ထဲမှာ ဒုတိယအသက်ရှင်မှု။

ငါတို့ သွေးကို သူတို့ ဂရုမပြုမိကြပါဘူး

မအောင်မြင်တဲ့ ငါးမန်းဟာ သူ့ကိုယ်သူ ငါးမန်း အတင်းလုပ်ယူနေရ တယ်။

ငါဟာ ငါးမန်းတောင်ဟင်းချိုတစ်စွန်းရဲ့ အရသာ အမြည်းနဲ့ တင်

ငါးမန်းတွေကို ချစ်စိတ်ဝင်မိရဲ့

ငါးမန်းတွေနဲ့ အစွယ်ချင်းနမ်းစုပ်ဖို့ ငါတို့ ကြိုးစားရင်း အချစ်အကြောင်း နားလည်မိသလို၊

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သေကြောင်းကြံစည်ဖို့ လောက်လည်း အကြောက် တရားက ပိုဖိစီး

ဒင်းမသိဘဲ ရေကူးကန်ထဲ အတင်းခုန်ချမိနေလျက်သား။

ဟာ...မဖြစ်ဘူး အခုဘဝတော့ ငါးမန်းစာ မဖြစ်ချင်သေးဘူး

ကိုယ်ဟာ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်းမသိတဲ့ လျှပ်စစ်မီးအလင်း ထည့်ထွန်း ထားတဲ့ ကြော်ငြာ၊

ဘာအလျော်အစားမှ မရှိဘဲ စတိနဲ့ ပွဲပြီးလိုက်ရတဲ့ ငါတို့ ကိုယ်ငါတို့ လောင်းကစားတာ

ဘာအရသာမှ မရှိဘဲ အရသာရှိသယောင်ယောင် ငါတို့ ကိုငါတို့ ကြော်ငြာခဲ့တယ်။

ကိုယ်မသိတဲ့ ဘာသာစကားမှာ ကိုယ်ဟာ ကြော်ငြာခံရတယ်။ ငါ့ကို

ကယ်တင်ပါ ကံတရား စသည် ပေါ့။

ပျော်ပွဲစားရုံ ရပ်ကွက်တွေကနေ လူတိုင်းကို ဖိတ်ခေါ်နေတဲ့ လက်ကမ်းစာရွက်တွေ။

ပလက်ဖောင်းဟာ နှစ် ၃၀၊ ၄၀ အတွင်း လက်ကမ်းစာရွက်တွေနဲ့ ပြည့်သွားတယ်။

ငါတို့ တိုင်းပြည်ကို ငါတို့ ပြန်လိုချင်နေမိတာကလွဲရင် ငါတို့ မှာ ဘာစိတ်မှ မရှိပါဘူး။

ငါတို့ အပျော်အပါးကိစ္စသက်သက်နဲ့ တော်လှန်ရေးထဲ ပွတ်ကာသိကာ ပဲ့ပါလာတယ်။

လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ သူတို့ နိုင်ငံကိုတော့ ချစ်ကြပါတယ် ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုချစ်ရမလဲ မသိပါဘူး။

နည်းမှန်လမ်းမှန်နဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ကို ငါတို့ မရသေးဘူး ဒါကတော့ လက်ကမ်းစာစောင်ထဲ

စာသားပါ။ လူတိုင်းဟာ အနုပညာသမားတွေချည်းပဲ ဒါပေမဲ့ ၇၅ တန် ငွေစက္ကူအနုပညာ။

၁၉၈၀ တစ်ဝိုက် အင်္ဂတေဟာ ပိုမိုအက်ကွဲလေပြီ ငါတို့ ဟာ နေ့စေ့လစေ့ မွေးလမ်းကြောင်း မှာ ။

ငါတို့ ငါးမန်းတွေလည်း သွေးနံ့ခံရင်း ငါတို့ မြင်ဖူးတဲ့ မြို့ပြဆိုတာ ငါတို့ မြင်ဖူးတဲ့ ဥပဒေ ကျောင်းသားဆိုတာ ဒီလို အလုပ်ကြမ်းတွေနဲ့ ၊

လျှပ်စစ်မီးအလင်းရောင် ထည့်ထွန်းထားသော ကြော်ငြာမှန်ပုံးများ

အထဲမှ

ကုန်ပစ္စည်းတွေဟာ မြို့ထဲ တကယ်ဆင်းလာကြတယ်၊

လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ ကြော်ငြာမီးအလင်းရောင် ဖြစ်ကြတယ်၊

လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်ကွင်းများ ဖြစ်ကြတယ်။

လူတိုင်းလူတိုင်း စက်ရုံခေါင်းတိုင်တွေလို့ ဘယ်တော့မှ မပြောကြပါဘူး၊

ဒါပေမဲ့ စက်ရုံခေါင်းတိုင်များ ဖြစ်ကြတယ် အရသာမရှိသလို လူတိုင်းဟန်ဆောင်ကြတယ်

စက်မှုနိုင်ငံတော်ဟာ စက်သွားပုံကို ကိုယ်စားပြုရင်း ငါတို့ ရဲ့ လူတိုင်းလူတိုင်း

နိုင်ငံရေးသမားတွေ ဖြစ်ချင်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြယ်မမြင်ဖူးသူတွေချည်းပဲ၊

ပြာလဲ့လဲ့ ရေကူးကန်ထဲမှာ အသားစားငါးမန်းတွေ လှလှပပ ကူးခတ်နေကြပုံ

ငါတို့ လည်း ပျော်ပျော်ကြီး ခုန်ဆင်းနေကြတာ အသားစိမ်း ငါးစိမ်း သာသာပါပဲ

ကိုယ့်အသား ကိုယ်ပြန်အစာအဖြစ် ပြန်စားသောက်နေရပြန်တဲ့ ဘဝမျိုး

ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတယ်။ ။

ဖူကူအိုကာ၊ ၁၁: ၁၉ အေအမ်
အပူချိန် ၁၇ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်

လွဲနေတဲ့ နာရီ
အိမ်စိမ်း

မင်း ပို့လိုက်တဲ့ စာအိတ်ပေါ်မှာ
ကြယ်ရောင်၊ လရောင်နဲ့
အလွမ်းတွေက စိုစွတ် လင်းလက်လို့ ။

မင်း စာကို ဖတ်တဲ့ အချိန်မှာ
ကြယ်ခေါင်၊ လခေါင်
အလွမ်းတွေတောင် အက်ကွဲ မှောင်မိုက်လို့ ။ ။

တခြားလမ်းက မောင်းတက်ကြ

အိန္ဒြာ

အရည်အချင်းထက် အရေအတွက် ယတြာနဲ့ လင်းပွင့်နေကြတဲ့ ကံ
ဇာတာ

ရာခိုင်နှုန်းဆိုတာ အရေးပေါ် ဖောက်ထုတ်ပစ်ရမယ့် ပါလီမန်အဆီ
ဝံ

လူပြိန်းကြိုက် ဇာတ်လမ်းထဲက ဇာတ်လိုက်အပြောင်းအလဲနဲ့ ဒိုင်
ယာလော့အသစ်များ

ပေါ်လစီချင်း ချိန်းရိုက်နေကြတဲ့ ယုံကြည်ချက် အာဝေနိက ခေတ်ဒု
က္ခ

နိုင်ငံတော်အဆင့် ပွဲလမ်းသဘင်တွေထဲမှာ စစ်ပွဲတွေကတော့ ခမ်း
နားတယ်။

ဒီအကောင် စားဖို့ ဒီအကွက် ရွှေ့နေပုံ သံတူကြောင်းကွဲ နည်းဗျူဟာ
ရန်သူရဲ့ ရန်သူဟာလည်း ရန်သူ၊ မိတ်ဆွေရဲ့ မိတ်ဆွေဟာလည်း ရ
န်သူ

ကိုယ့်အရိပ်တောင် ကိုယ် အယုံအကြည် မရှိလောက်အောင်
ငြိမ်းချမ်းရေးကို သံခင်းတမန်ခင်း အကြိမ်ကြိမ်
ခြေတော်တင်ကြပေါ့။

လူလူချင်း အညွန့်နှုတ် ပွဲလမ်းသဘင်နဲ့ အတုအယောင် သတင်းစ
ကားများ

အတုကို အတုမှန်း မသိအောင် အစစ်ထက် အစစ်ဆန်ပြခြင်း ယန္တ

ရားများ

အမှန်တရားထဲ အမှားတွေ စိမ့်ဝင် ရောထွေးပစ်လိုက်ခြင်း စီမံကိန်းများ

ကြောက်ရွံ့စိတ်၊ ရိုးသားမှုနဲ့ ၊ မိရိုးဖလာအညှာကို ချိန်ရွယ်ပစ်ချတတ်ခြင်း နည်းနာများ

အရပ်ရှစ်မျက်နှာတိုင်းက အက်ကြောင်းတွေက စိုးရိမ်ရေမှတ်မှာ

ဆင်းရဲမွဲတေခြင်း အမှတ်တံဆိပ် ကြွေးမြီတွေ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာလာခဲ့တယ်။

သတိယတိုင်း အံ့ကြိတ်နေကြရတဲ့ ခေတ်နဖူးပြင်ထက် သေရာပါ အမာရွတ်တွေ

အခွံချည်း ကျန်ရစ်တဲ့ စိတ်အနာ ဗရဗ္ဗနဲ့ အမှ ဝိုက်သရိုက် အညစ်အကြေးများ

သပ်လျှို့ခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊ သွေးထွက်သန်ယို အမှုအခင်းများ နှင့် သင်ခန်းစာ

ပစ်မှတ်ကို ပစ်မှတ်ဗဟိုမှာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ကွယ်ဝှက်ထားခဲ့ပေါ့။

အစအဆုံး ပြန်ဖတ်၊ နောက်တစ်ခေါက်ဖတ်၊ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ဖတ်

အထပ်ထပ် အခါခါ ဖတ်လည်း အာရုံကို တိမ်ဖုံးနေတုန်းပဲ

လက်တစ်လုံးလောက် ခြားလိုက်တာနဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ လိုသလို ဖောင်းပွ

ဒီခလုတ် နှိပ်လို့ ကတော့ ဒီမီးပဲ လင်းမယ် ဒီအပင်ပဲ စိုက်ရင်တော့ ဒီ
အသီးပဲ သီးမယ်

နှလုံးသည်းပွတ်ထဲက ရှင်းလင်းရိုးသားသော ပြည်သူ့ဆန္ဒသည် သာ
ဥပဒေသ

ကျွန်မတို့ စိတ်ကိုပဲ လိုချင်တာ စကားလုံးတွေကို အလိုမရှိဘူး.. .။ ။

၇၊ ၁၀၊ ၂၀၁၅။

အနော်ရထာလမ်း

ကိုကိုသက်

ဗိုလ်ချုပ်လမ်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင် ဖောက်ခဲ့တာ မဟုတ်သလို
အနော်ရထာလမ်းကို အနော်ရထာကိုယ်တိုင် ခင်းခဲ့တာ မဟုတ်
ဒီလမ်းကို အနော်ရထာလမ်းလို့ နာမည်ပေးကြတော့ အနော်ရထာရဲ့
ခွင့်ပြုချက်ယူပြီး လုပ်ခဲ့ကြတယ်လို့ မထင်နဲ့ ၊ ဒီလမ်းဟာ အနော်ရ
ထာလမ်း

ဖြစ်လာမှ ရန်ကုန်ရဲ့ အကျယ်ဆုံးနဲ့ အရှည်ဆုံးလမ်း ဖြစ်လာတယ်
ရန်ကုန်မြို့တွင်း ၆ မြို့နယ်ကို ဖြတ်ဖောက်ထားတဲ့ အနော်ရထာလ

မ်း

တစ်လျှောက် ဘတ်စ်ကားသီးသန့်ယာဉ်ကြော ဖန်တီးဖို့

ကွန်ကရစ်တုံးချ အစီအစဉ်ကို ဘတ်စ်ကားဆရာနဲ့ စပယ်ယာတပည့်တွေ

ကန့်ကွက်ခဲ့ကြဖူးတယ်။ အရင်က ဒီလမ်းဟာ အနော်ရထာလမ်း

မဟုတ်ခဲ့။ ဒီလမ်းကို ဘယ်ခေတ်မှာ ခင်းခဲ့လဲ။ ဘာကြောင့် ခင်းခဲ့လဲ

ဒီလမ်းရဲ့ မူလနာမည် ဘာလဲဆိုတာ သမိုင်းဆရာတွေရဲ့ အလုပ်

ဒီလမ်းကို ဘာနည်းပညာနဲ့ ဘယ်လိုခင်းခဲ့တယ်ဆိုတာ

အင်ဂျင်နီယာတွေ သိနိုင်တယ်။ ဒီလမ်းပေါ်မှာ သမိုင်းဝင်အဆောက်အဦ

အရက်ဆိုင်၊ လူမှုအဖွဲ့အစည်းရုံး၊ ပွဲရုံ၊ ဖာရုံ အရေအတွက်

ဘယ်ဟာကများ တယ်။ အရည်အသွေး ဘယ်မှာ ပိုကောင်းတယ်ဆိုတာ

ကဗျာဆရာတွေ သိတယ်။ ဒီလမ်းမှာ မဲစာရင်းဦးရေ ဘယ်လောက် ပေါက်တယ်

ဆိုတာ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးက တိတိပပ ပြောလိမ့်မယ်။ ဒီလမ်းပေါ်မှာ

တို့ ကျောင်းသားတွေ ညီခဲ့ဖူးလား။ အနော်ရထာလမ်းကို ဘာလို့

ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းသို့ မသမုတ်တာလဲဆိုတာ ကျောင်းသားသမ

အဖွဲ့ဝင်တွေကို သွားမေး၊ အနော်ရထာလမ်းက ပျံကျစေးသည် တိုင်း
ဟာ

မြို့တော်စည်ပင် ဝန်ထမ်းတိုင်းရဲ့ နာမည်ကို သိတယ်၊ ဆရာစံလမ်း၊

သခင်ဖိုးလှကြီးလမ်းတွေဟာ ဘာကြောင့် အနော်ရထာလမ်း၊

ကျန်စစ်သားလမ်း၊ အလောင်းဘုရားလမ်း၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းတွေ
လောက်

မကြီးကျယ်လဲ၊ အဲဒီလမ်းတွေမှာ ယာဉ်ကြောအခြေအနေ ဘယ်လိုရှိ
တယ်

ယာဉ်တိုက်မှုတွေ တစ်နှစ် ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ ယာဉ်ထိန်း
ရဲကို မေး

အနော်ရထာလမ်းက စထွက်ရင် နွယ်သာကီလမ်းမှာ ဆုံးမလား

ဗြဟ္မစိုရ်လမ်းမှာ ဆုံးမလား၊

အနော်ရထာလမ်းကနေ ပင်လုံလမ်းကို ဖြတ်လမ်းသုံး ထွက်ရင်

ပြည်ထောင်စုလမ်းမကြီးပေါ်ပဲ ပေါက်မလား၊ တံတားလေးပဲ ရော
က်မလား

ဒီမေးခွန်းကိုတော့ ရန်ကုန်က ဆိုက်ကားဆရာတိုင်း ဖြေနိုင်ပါလိမ့်မ
ယ်

စိတ်နယ်လွန် သည် နွေ

ရဲမြင့်သူ

နွေရဲ့ ပိုမိုကျယ်ပြန့်သော အဓိပ္ပာယ်များ ထဲ
ဥဩငှက်တွေရဲ့ နာဖျားသောအရောင်
အရိုးပြိုင်းပြိုင်း သစ်ပင်များ ကျဲပြန့်သော တိမ်များ
တစ်ဖန် ပြန်လည် စိမ်းလန်းလာခြင်းနှင့်အတူ လိမ်ယှက်
မိုးလေဝသ လေဘောလုံးတွေ တည်ရှိနေခဲ့
သီတင်းပတ်တွေ၊ လတွေ၊ နှစ်တွေ
တစ်ခဏတာများ ၏ အပြင်ဘက်ဆီသို့
သေဆုံးပြီးသား စက်ဝိုင်းတွေ တစ်ပတ်လည်
မတည်မြဲခြင်းများ ဆီ ရုတ်တရက် သက်ရောက်
ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်မှုများ အတိုင်း
သစ်ရွက်ကြွေသံကို ထိတ်လန့်မှု
ငြိမ်ညောင်းမှု မရှိ ပကတိ အနေအထား
တည်ငြိမ်သော အစွန်းများမှာ မတည်ငြိမ်စွာ
နွေ၏ ပွင့်ဖူးမှုသို့ စိတ်နယ်လွန်ခြင်း၌
ပင်လယ်ထဲ လွင့်ပစ်လိုက်သော ဝမ်းနည်းခြင်း ပန်းများ
ထိုးမြဲလက်မှတ်နဲ့ ပို့လိုက်တဲ့ စာအုပ်တွေထဲ
အယ်နီညိုရာသီမှာ အဆုံးစွန်များ တငွေ့ငွေ့ ပဲ့ကြွေ

လေ၏ သယ်ဆောင်အား၊ မီး၏ ကျွမ်းလောင်အား
အကယ်၍ အခြား မပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့်အတူ
အပူချိန်ဟာ အာရုံစူးစိုက်မှုကို ပျယ်ပြယ်စေပြီး
ခန်းဆီးများကို ဖြတ်ကျလာသော လိမ္မော်ဖျော့ အရောင်များ
ပြန်စ၍ မရနိုင်သော အဆုံးသတ်တို့ ဝေးလံ
နောက်ထပ် ရောက်လာမယ့် နေ့တွေထဲ အိမ်လွမ်းဝေဒနာ
အရာခပ်သိမ်းဆီမှ နှုတ်သိမ်းခဲ့၊ ခွဲခွာခြင်းဟာ လုံလောက်ခဲ့
နေ့ရက်တွေဟာ နှေးကွေးပြီး နှစ်ကာလတွေဟာ မြန်ဆန်
တည်ရှိခဲ့သော နေရာဒေသ အသီးသီး
အစစ်အမှန်တရားသည် စိတ်ကူးနိုင်သမျှ အရာရာ
အတူရှိခဲ့တဲ့ နေ့ညရဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ အပိုင်းပိုင်း အပြတ်ပြတ်
အချိန်တွေကို မည်သို့ ကုန်ဆုံးခဲ့သည် ဖြစ်စေ
လေယာဉ်သည် နောက်ဆုံး ပျံသန်းထွက်ခွာ
အရာရာဟာ ဆက်စပ် နေသကဲ့သို့
အလွမ်းဆုံး စကားပြောသံတွေ ပြန်ကြားယောင်
အမှောင်ရဲ့ လှည့်ဖျားနိုင်စွမ်းမှာ အနမ်းများ
ထိုမျှနှင့် မလုံလောက်ခဲ့သော နာကျင်မှုသည် ပင်
ဆန္ဒများ နှင့် ရှာဖွေလေ ချစ်ခြင်းဟာ ပျောက်ဆုံးလေ။ ။

လာဂါဟူးတေး ကြာနေနေ

သိုးထိန်း(အန္တိမ)

နှေးနှုန်းမြင့် အင်တာနက်ခေတ်ထဲမှာ

ခဲတံနဲ့ ရေးထားတဲ့ ကတိတွေဟာ

လူထုဗဟိုပြု ဖျက်ရာ ပြင်ရာများ နဲ့

အချက်အလက်တွေ

မျက်လုံးဟာ မျက်ခွံကို မကာကွယ်လိုက်နိုင်သလိုမျိုး

တချို့ဟာ သူတို့ သိမှုကို မကာကွယ်လိုက်နိုင်ဘူး

စာတော်ဖို့ ထက် စာတတ်ဖို့ လိုတဲ့ နေ့ရက်တွေ

သူတို့ တွေ သီလတောင့်မှ ငါတို့ တွေ အူမတောင့်မယ်

တစ်ဖက်က တရားသောစစ် ဆိုပြီး တိုက်လိုက်တဲ့ အခါ

တစ်ဖက်က မတရား အကျအဆုံးများ ခဲ့လေတော့

ဆိတ်သေကို ဖုံးချင်ရင် ဆင်ခြေဆင်လက်တွေ ဖြတ်ပေးလိုက်ဖို့ ပဲ
လိုတယ်

လယ်ပြင်ထဲ ဆင် မသွားတတ်ရင် ပင်လယ်ထဲ ဆင် မျောသွားမယ့်
ကိန်း

ဆိုတော့ ဆင်တော်ရဲ့ အမြင်မတော်ဟာ ရေပေါ်မလား ရေမြုပ်မလား

ရန်သူကို မိတ်ဆွေလို ဆက်ဆံကြည့်ဖို့ ရန်သူတစ်ယောက်လောက်ပေးပါ မိတ်ဆွေရဲ့

ခေါင်းကို ပန်းဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့

ပန်းကို ခေါင်းနေရာ ပြောင်းထားရမှာပဲ

ဒဿနတွေဟာ လေထက် လေးတဲ့ အတွက် လေတွေပဲ အကြိမ်ကြိမ်လည်တယ်

Recycled လေတွေဟာ

ဆုတံဆိပ်တွေကို ပြောင်လက်စေတယ်

အိတ်ကပ်တွေကို ပြည့်ဖောင်းစေတယ်

ကော်ဇောပျံနဲ့ ကောင်းကင်ခရီးက အသွားအပြန် လုပ်နိုင်စေတယ်

အကုသိုလ်ဟာ အပျို မစစ်တော့လို့

တွေ့တဲ့ သူတိုင်းရဲ့ လက်တည့်အစမ်းကို ခံရင်း ခံရင်းနဲ့

ကံကောင်းချင်တော့ ဇာတ်အဖွဲ့လာတဲ့ အခါ မျက်လှည့်ဆရာတွေ ပါလာတယ်

ကွေးသော အမြီးကို မဖြောင့်မိ၊ ဖြောင့်သော အမြီးကို မကောက်မိ

ပြည်သူ့မိဘများ ခင်ဗျာ

အာမခံစရာ မလိုဘူး အာ မခံဖို့ ပဲ လိုတယ်

အမောခံနိုင်စရာ မလိုဘူး အမုန်းခံနိုင်ဖို့ ပဲ လိုတယ်

အဲသလို ခံစားရသမျှ ဉာဏ်တံခါးဝက ထွက်ကျလာရလေတော့
ဆိပ်ခံဘောတံတားပေါ်က နိုင်ငံတာဝန် အထမ်းသမားတစ်ယောက်
ဆိုတာ

လူမရှိတဲ့ အခန်းထဲမှာ ကျယ်လောင်နေတဲ့ ဆင်ကြီးတစ်ကောင်
အဆံ့ချောင်နေတဲ့ ကီးဘုတ်ပေါ်က လောကပါလ ဖုန်မှုန့်တစ်စ
လွှတ်တော်ထဲ ပက်လက်မျောနေတဲ့ မိုးတိမ်

ခန္တီစ တရားဆီ ပြန်မလာတော့တဲ့ စူဠ

သူသာလျှင် အမိ သူသာလျှင် အဖတဲ့ တီကောင်

စောင် အရေးတော်ပုံ အောင်ရမည် စောင် အရေးတော်ပုံ အောင်ရမ
ည်

ခြောက်ခါ အော်ပြီး မင်္ဂလာစည်တီး ထွက်လာတဲ့ တစ်ကိုယ်ရေ
ဆန္ဒပြသမားတစ်ဦး

ချစ်သူကို အာဂုံဆောင်နိုင်တဲ့ မိန်းမထူး

ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန် ဂွေလိုမ့် စွန်လွှတ်ဖူးသူ ယောက်ျားသားမြတ်

အဲသလို

ခြေတွေ့တိုင်း ရေနဲ့ ပက်တဲ့ ပြည်သူတွေကြား

မစားရတဲ့ အမဲသားကို သွားကြားထိုင်ညပ်ရင်း

နားမလည်တဲ့ ဘာသာစကားကို ပုတီးစေ့တွေကြား မြုပ်ပစ်ဖို့ ကြိုး
စားနေတဲ့

အမီးဘား

လယ်သမား

တေးခက်

မွေးထားတဲ့ နွားက မြက်မစားဘူး။ မြက်ပင်ထိပ်ဖျားမှာ သီးနေတဲ့
ရေစက်တွေကို

သစ်ပင်အမြင့်ကြီးပေါ်ကနေ ငုံ့ကြည့်ပြီး ခံစားတယ်။ ကန်သင်းရိုး
ပေါ်မှာ

တည်ထားတဲ့ မြို့ပြစရိုက်ကို ဘောကန်ဖိနပ်နဲ့ ဖြတ်လျှောက်ကြည့်
တယ်။

မိုးခေါင်ရေရှားတဲ့ ကိစ္စဆိုတာ အစာအိမ်ထဲက လွန်ဆွဲနေတဲ့ ကြိုးရဲ့
ကြီးပြင်းမှုပဲ။

ပလတ်စတစ် ကြာနီတစ်ပွင့်နဲ့ ကြာဖြူတစ်ပွင့်ဟာ တိုက်ပွဲကြားက
ထွန်တုံးကြီးရဲ့

လက်ထဲမှာ ။ တောင်လိုပုံနေတဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတွေကို အတင်းဖက်ပြီး ကို
ယုံလက်ကိုယ်

ခံတပ်တစ်ခုလို ခြံခတ်ထားတယ်။ အိပ်မက်က လန့်နိုးလာတဲ့ လယ်
သမားရဲ့

နံနက်ခင်းမှာ ။ ပပ်ကြားအက်တွေထဲက ချောင်းကြည့်နေတဲ့ မျက်

လုံးတွေ။

မြတ်မြတ်နိုးနိုး ထွန်ယက်ထားတဲ့ တိမ်တွေ။ မိရိုးဖလာ စိုက်ပျိုးထား
တဲ့ အနမ်းတွေ။

အောက်ဈေးနဲ့ ထိုးရောင်းလိုက်ရတဲ့ နှစ်ဦးသဘောတူ
ရိတ်သိမ်းခြင်းတွေ။

ငွေရောင်လဲ့နေတဲ့ ပင်လယ်တစ်ဧကကို လိပ်ပြာကူးနဲ့
ဖြတ်ကူးနေကြတယ်။

စပါးတောင် နပ်မမှန်ဘဲ စကားကို လက်လန်အောင်ပြောသူကြီးရဲ့
တစ်သီးစား

လွမ်းဆွတ်မှုပါ။ အပျိုရည်ဖြစ်ကာစ လယ်ယာမလေးအပေါ် ပုံအပ်
ထားတဲ့

တစ်ဖက်သတ်ချစ်ခြင်းတွေပါ။ လယ်သမားရဲ့ ဆွမ်းဆန်ဟာ ကြွက်
ချေးမရောဘဲ

သူပြုသမျှ နဲ့ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကာလကို အမျှအတမ်း လှမ်းဝေရဲတယ်။

လယ်သမားရဲ့ ဆန္ဒဟာ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကလာတဲ့ ကိုယ်ရောင်
ကိုယ်ဝါနဲ့

တစ်ကွက်ချင်းစီ ပြရဲတယ်။ လယ်တဲကနေ ဆွဲဆွဲငင်ငင် လွင့်လာတဲ့
သီချင်း။

တို့ အဖြစ်ဟာ ကုသိုလ်က တစ်တင်း ငရဲက လယ်တစ်ကွက်လား ချ
စ်သူရယ်။

လှည်းလမ်းကြောင်းမှာ ထင်းကျန်ခဲ့တဲ့ နိုင်ငံရေးစွတ်ကြောင်းကြီးကို

မအောင်မြင်တဲ့ တံစဉ်တစ်လက်ရဲ့ မျက်လုံးနဲ့ ရီဝေနေမိတယ်။

နှစ်သတ်ခံထားရတဲ့ ကန်ထဲမှာ ရေပြည့်နေသည် ။ ဈေးကွက်စီးပွား
ရေးစနစ်ကြီး

သာသာယာယာ ရှိပါသည် ။ ပျော်ပျော်ပါးပါး
မော်တော်ကားလမ်းကြီး ရှိမည်။

အခုတော့ ရွာကျောင်းက ခေါင်းလောင်း အလိုမတူဘဲ
ရင်းတုန်းပြောင်းသွားပြီ

မြေဆီမြေနှစ်တွေရဲ့ အဝေး။ ငိုကြွေးနေတဲ့ စာခြောက်ရုပ်တွေရဲ့ အ
ဝေး။

လယ်ကွင်းတွေရဲ့ ဧရိယာပြင်ပမှာ လက်ကိုပိုက်၊ ခပ်မိုက်မိုက် ရပ်
နေတာ။

ကောက်ရိုးတွေကို ရက်ထားတဲ့ အပြုံးမျိုးနဲ့ လယ်သမား။

ရွံ့ထဲမှာ ပွင့်လာတဲ့ ပန်းကလေးက ရှင့်ကို ချစ်တယ်တဲ့ လား။

လယ်သမား စားလိုက်တဲ့ ထမင်း လည်ချောင်းမှားပြီး ဆင်းသွားတ
ယ်။

သားကြောဖြတ်ဖို့ လာတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့တယ်

ရိုနီဝါ

.....

.....

... ..

ဘာကြောင့် လျှာထုတ်ပြမိမှန်း မည်သူမျှ မသိကြဘူး
တံတား ဟိုဘက်ခြမ်းကနေ သွားကြည့်လည်း
ဒီဘက်ခြမ်းနဲ့ ဟိုဘက်ခြမ်းက အတူတူပဲ။

ဝင်ခွေနေတဲ့ ကြောင်ကို ဖယ်ပြီး ဦးထုပ်ကိုဆောင်းရ
ကြောင်မွေးတွေနဲ့ ဆံပင်တွေ ရောကုန်ပြီ
လူမှာ မြည်သံစွဲအလင်္ကာ မျိုးစုံရှိတယ် ပူရန် မလို။

ခြင်းတောင်းကို ဆွဲပြီး ပြေးသွားတော့
ခြင်းတောင်းထဲကနေ အရာတွေ ထွက်ကျလာတယ်
မီးရထားထဲ မီးလင်းနေတော့
လမ်းဘေး အမှောင်ထဲကနေ အတွင်းကို အကုန်မြင်နေရ။

တံခါးလို့ ထည့်ရေးလိုက်တာနဲ့ ဖတ်သူတွေ ပျော်ကြတယ်
အလောင်းကိုလည်း ထမင်း ပုံမှန်ကျွေးတာပဲ

ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုလုံး နားရွက်တွေသာ ပွင့်လန်းနေပြီး
ဧည့်သည် တွေဟာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတဲ့ အိမ်ရှင်ကို
ချိတ်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံထဲကနေသာ ကြည့်နေကြတယ်။

ကောက်ရိုးပုံစောင့်တဲ့ ခွေးရုပ်ကို
ကောက်ရိုးတွေနဲ့ ပြုလုပ်ထားကြတယ်
အခွံချွတ်ပြီးစ မြေပဲဆံကလေးကို ကြည့်ပြီး
အားလုံးဟာ ဖီးလ်လာနေတယ်။

ဘက်ထရီ အားပြည့်သွားကြောင်း ဖုန်းက အချက်ပေးပြီ
သံပုရာခွံဟာ အအေးခွက်ထဲ လေချဉ်တက်နေတုန်း
ညစဉ်ညတိုင်း သစ်ရွက်တွေဟာ
အမြစ်ဘဝက မလွတ်လပ်မှုကိုပဲ ပြောနေကြ။ ။

၁၄၊ ၁၊ ၂၀၁၇။

သင်၏ ဝတ်စုံပြည့် အစမ်းလေ့ကျင့်မှု
လင်းခါး

ရင်သားပါတဲ့ ဝါကျပျက်တွေကို
လူတွေ ကြိုက်နေကြတယ်လို့
အဲဒါနဲ့ ကဗျာထဲ သင့်ရင်သားတစ်စုံ ထည့်တယ်။
ထည့်ပြီးမှ သင့်ရင်သားဟာ
အမျိုးသားရင်သားဖြစ်နေတော့ သင် စိတ်ပျက်
ရွံရှာဖွယ်ရာ နို့သီးခေါင်းမည်းမည်းတွေကို သင်
ဘောလိပ်နဲ့ ခြစ် ဖျက်ပစ်လိုက်တယ်။

ကြွေးကြော်သံတစ်ခု သင် ပြုလုပ်တယ်။
လွှတွေ တူတွေနဲ့ သင် အလုပ်ရှုပ်
သင်ဟာ သံဖြောင့်ဖြောင့်ဝင်ဖို့ မစွမ်းနိုင်
သင့်ကြွေးကြော်သံဟာ
လာမယ့် မိုးတွင်းမှာ ဆွေးရိ
သံချောင်းတွေပဲ ကျန်ခဲ့မှာ ကို မြင်ယောင်
ဒါနဲ့ ကြွေးကြော်သံဟာ
သေနတ်သံကြား ပျောက်သွားတယ်။

ရင်သားနဲ့ ကြွေးကြော်သံကောင်းကောင်း တွေ့ရင်

သင့်ကို အကြောင်းကြားမယ်

သင့်ကဗျာ ငါဖတ်ချင်တယ်လေ။ ။

လကလေးသို့ ပို့စာ

သီမာဝင်း

လဟာ

ကမ္ဘာတစ်ဖက်ခြမ်း

ဘယ်မြိုင် ဘယ်လမ်း

ဘယ်ဥယျာဉ်နန်းမှာ မေးတင်လို့ ပွင့်နေပါသလဲ

တယောသံ လေးတွဲတွဲ

မိန်းမသား သီဆို ရှိုက်ငိုသံသဲ့သဲ့ဟာ

နွေဦးညရဲ့ ဆူးတွေလား

အမှောင်ကို ထထစမ်းနေရသော သောက

ညကို ကြောက်ရသော စိတ္တဇ

အို. . .တိမ်မည်းညို ကိုလူဆိုး လရောင်ကို နှိုးခဲ့ပါ

ရွှေရေးမပီ

သန္တာဆီ ရောင်ခြည်လိမ်းသော်မှ

နွမ်းမပြယ် လွမ်းဖွယ် မကုန်သေးတာကြောင့်

တီတာတာ လေနုအေးရယ်

ကမ္ဘာတစ်ဖက်ကို အပြေး

ပြောပေးခဲ့ဦး

၂၅၊ ၂၊ ၂၀၁၆။

POKKA

မသောက်

ငါ့ကိုက်ခဲ့တဲ့ အသီးတွေဟာ ကိုးလောင်းကွေ့က

အလောင်းအရေအတွက်ထက် ပိုများ ခဲ့တယ်

ငါ့မှာ လိုက်တဲ့ အသီးတွေကတော့ ချားလံဘန်းစတိုင်း ကဗျာပါတဲ့

စက္ကူတွေနဲ့ ထုပ်ပိုးထားပြီးမှ အိမ်ကိုရောက်လာကြတယ်

ကြယ်လင်တဲ့ ဆောင်းကို ဖြတ်ပြီး

လကိုကြည့်တယ်လို့ ရေးခဲ့တဲ့ အတွက်
လီပိုဟာ သေဆုံးသွားခဲ့ပြီဖြစ်တယ်
ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်တော့ ဆန်အိတ်ထဲက
မှ ည့်ဖို့ အုပ်ထားတဲ့ အသီးတွေ
ပျောက်ဆုံးသွားကြတယ်
လက်တွန်းလှည်း ငါးကြင်းခွက်ထဲက
အသီးဖျော်ရည်ထဲမှာ အပင်တွေရှိတယ်
ခွက်ကိုလှုပ်လိုက်ရုံနဲ့
အသီးတွေ ကြွေကျမှာ ပဲ
ငါ့လက်ထဲက POKKA ဘူးကို
ဇီးကွက်တွေ ချောင်းမြောင်းနေကြပြီလို့
ဇေယျာလင်းက မာလာမေကို
တစ်နေရာမှာ ပြောခဲ့တယ်
တိုကျို အမိုးပြားတွေကနေ
ရမ်းပြည်မြောက်ပိုင်းကို လှမ်းကြည့်တယ်
အသီးနဲ့ ထွန်ယက်ခြင်း မကွဲလို့
ထွန်ယက်ခြင်းပဲ မြင်ရတယ်
လရောင်အောက်မှာ မြစ်ရေတွေ စီးဆင်းသွားကြရဲ့
မြစ်ရေမှာ ပေါလောမျောနေတဲ့ သမင်သေတွေ

တကယ်တော့

လူအများ စု ပြောနေကြတာကလည်း

POKKA ဘူးထဲက လိမ္မော်သီးဖတ်တွေရဲ့

ချိုမြိန်မှုအကြောင်းပဲ

တက်တူးအသစ် ထိုးထားတဲ့ နေ့မှာ ကြက်သားကို ရှောင်ရသလို
ပေါ့

မယ်ယွေး

တက်တူးအသစ် ထိုးထားတဲ့ နေ့မှာ ကြက်သားကို ရှောင်ရသလိုပေါ့

စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းရဲ့ တည်နေရာပြမြေပုံဟာ ချိုင်းအောက်မှ ချွေးများ

ငြိမ်းချမ်းသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာလို့ အော်နေရင်း နှစ်ဦးသား ပြာကျ

ငါ ငိုတော့ တစ်ရှူးစတွေ ထုတ်ပေးရှာတယ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက

မြန်မာလို သတ်ပုံမှန်ဖို့ အင်္ဂလိပ် အဘိဓာန်မှာ Body ကို အရင်ရှာရ
တယ်

ဖြစ်ချင်တော့ တိုက်ဆိုင်မှုရဲ့ အမှတ်ရခြင်းများမှာ သက်ဝင်လှုပ်ရှားမှု
မှန်သမျှ

ချန်လှပ်ထားတယ် ဥပမာ- ရည်းစားဟောင်းတွေပေါ့

တကယ်တော့ ဘယ်အရာကမှ ငါ့အား မပြီးစေခဲ့ပါဘူး အဆုံးမှာ
ငါတို့ ပြတ်သွားကြတာပဲ ဈေးဝယ်တယ် ချက်ပြုတ်တယ် ဓားဟာ
ပြန်ခုတ်တဲ့ အခါ မိမိမှာ အပိုင်းပိုင်းပြတ်ရပေါ့ ပြီးနောက်
မီးပြ င်းပြ င်းမဲ့ ကျက်သွားတဲ့ အနာတွေ ပြီးတော့
အပြန်အလှန်အားဖြင့်
အနာပေးချိုးတွေ ကွာကျတဲ့ အခါ တက်တူးဟာ ပုံပေါ်လာတဲ့
ဆာလောင်မှုရနံ့ အသစ်တွေ

မိမိရဲ့ အဆုံးစွန်သော လုပ်ပိုင်ခွင့်ဟာ
မီးဖိုချောင် သို့မဟုတ် ဧည့်ခန်း သို့မဟုတ်
ဝရန်တာမှာ ချစ်မှုပြုနေတဲ့ ညသန်းခေါင်

ငြီးငွေ့ဖွယ်အတိ တိုတောင်းနေမှုများ
တောင်တွေကြားကနေ လျှံထွက်လာသော အရောင်
သူဟာ ငါ့ကို ငဲ့ကြည့်တယ်
ဝိုင်ပင်တွေဟာ စပျစ်သီးတဖြစ်လည်း ဖျားယောင်းနေပြန်တယ်
ငါတို့ ဘယ်လို ရှေ့ဆက်ကြမှာ လဲ- ငါမေးတယ် အော်မေးတယ်
အသံဟာ ထွက်မသွားဘဲ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လို့ မြေကြီးပေါ်

တရွေ့ရွေ့

မင်း ဖွရှုပ်သွားတဲ့ တစ်စစီ ပျက်စီး ပြန့်ကျဲနေမှုဟာ မိမိပဲ

လက်တွေ့ဟာ ခုတင်အောက်ဝင်သွားတယ် ခြေထောက်တွေ
ဘယ်မှာ နေမယ်...

မတွေ့ဘူး ဦးနှောက်ဟာ တလိမ့်ကောက်ကွေးနဲ့ အခန်းထောင့်က

အမှ ဝိုက်ပုံးကို ဝင်ဆောင့်တယ် အမှောင်ထဲ ကွဲပြားနေသော
ဦးခေါင်းခွံ

၂၅ နှစ်မှာ နောက်ထပ် တံခါးတစ်ချပ် ရောက် လာလေရဲ့ ...

... ဒါဟာ ပင်လယ်ဆီသွားမယ့် အပြာရောင်

ဒါမှ မဟုတ် သူငယ်အိမ် ကျုံ့သွားစေတဲ့ မွန်းတည့် အဝါရောင်

ဒါမှ မဟုတ် အနီနဲ့ အစိမ်း တစ်ပြိုင်တည်း လင်းမယ့်
ရန်ကုန်မြို့မီးပွိုင့်

မဟုတ်ရင် နယ်စပ်ကနေ ကျည်ဘေးသင့် ခန္ဓာတွေ မျောပါလာလိမ့်
မယ်

မဟုတ်ရင်လည်း နွယ်နဲ့ ငါ ကျားထိုးနေမှာ ပေါ့

မဟုတ်ရင် တံခါးဝမှာ ရေအပြည့်ဖုံးနေတဲ့ မြို့ လမ်းမမှာ ဝေလငါး
တွေ ကူးခတ်နေတဲ့ PONYO

ဒါမှ မဟုတ် ခရီးဆောင်အိတ်ထဲ ငါဝင်ခွေနေတဲ့ ၂၀၁၆

မဟုတ်လည်း နာရီတွေ ချွတ်ယူသွားကြပါ အချိန်များ သာ ပြန်ပေးခဲ့

ဒါမှ မဟုတ် လှေနှံနှစ်ဖက်စလုံးကို ထမ်းထားရတာ အချစ်ရဲ့

ဒါမှ မဟုတ် ဘဝမှာ ဘာမှ အရေးကြီးမနေဘူးလို့ ထယောင်ပြီး င
ယွေးဟာ ပြန်အိပ်ပျော်သွား တယ်

စိတ်ကြီးဟာ ဘယ်တုန်းက ဝင်လဲ ဘယ်ကနေ ဝင်လာသလဲ

ဇေယျာလင်းရဲ့ မီးစွဲလောင်နေသော မီးသတ်ကားဟာ မိမိကိုယ်တိုင်

ပဲ

အဲဒီကဗျာထဲ ခဏ ဝင်လောင်ကြည့်တဲ့ အခါ...ဖြစ်ချင်တော့

အခုလို ကျယ်လောင်တဲ့ အချက်ပေးဥဩသံမျိုး

မင်းလည်း မဆိုညည်းဖူးဘူး မဟုတ်လား။ ။

၂၀၂၁ ဇီဇင်ဘာ ၂၀၁၆။

PONYO: Japanese animated fantasy comedy film written and directed by Hayao Miyazaki

ရေစိုဖိနပ်

မှူးနေဝန်း

ပုရောဟိတ်ဆိုပေမဲ့ တစ်ခါတလေ အိမ်ပြန်လမ်းကို မေ့ပါတယ်။

ထီးနှစ်လက်ကိုင်ပြီး ဝေခွဲမရဖြစ်နေသူကို ပြေးပြီးသတိပေးရတယ်
ဒါတောင် မသိဘူးလား

မိုးရွာစေချင်ရင် ထီးအစိမ်း ဖွင့်ဆောင်း

မိုးတိတ်စေချင်ရင် ထီးအနီ ဖွင့်ဆောင်း။

မင်းတြားကြီးရဲ့ viagra ကို ဘယ်သူ နေရာရွှေ့သလဲ

ငါဟာ သိပ်မေ့တယ်၊ ဘာသိချင်းမှ မဖွင့်လည်း

နားကြပ်ကို နားမှာ အမြဲတပ်ထားမိတယ်

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျေနပ်တယ် အားရတယ် ပီတိဖြစ်တယ်

ဂျယ်ရီ ကြွက်ဟာ

ကပ္ပလီမကြီး တက်ရပ်နေတဲ့ ခွေးခြေစုံကို ကိုင်လှုပ်နိုင်ခဲ့တယ်။

သိုင်းပိုကျွမ်းလေလေ ဓားခုတ်သံ ဝှစ်ဝှစ်ဟာ ပိုကျယ်လောင်လေ
ဖြစ်ရပ်မှန်နဲ့ ဖလင်ထဲက ဘဝနဲ့ လာလာငြိတယ်
ချစ်သူဆီပြေးသွားတာ မလိုအပ်ဘဲ စလိုမိုးရှင်းကြီး လုပ်မိတယ်။

ကျောက်သလင်းလှေကားပေါ် တက်လာသံကို ကြားလား

မတူဘူး တွေ့လား

ရေစိုဖိနပ်သံနဲ့ ရိုးရိုးဖိနပ်သံကွာခြားတာ သိပြီမဟုတ်လား။

ရေခွက်ကို ခက်ရင်းနဲ့ နောက်ပြန်ခေါက်တယ်

ကိုရေခဲ အိမ်ပြန်ရောက်လာတယ်

ဓာတ်သဘာဝဟာ မကောက်ကွေ့ပါဘူးလို့ အိမ်သူက ပြုံးပြီး ဆိုလို
က်တယ်။ ။

အဘွားရဲ့ အံကပ်

အိုင်းဒီး

ကျွန်မရဲ့ သွားတွေ လက်ခုပ်ထဲကို
အဘွား ကြက်စာကျွေးတဲ့ ပြောင်းစေ့တွေလိုမျိုး
တဖွဲဖွဲ ကျလာကြတယ်
သွားမရှိတော့တဲ့ သွားဖုံးနဲ့
ကျွန်မက ရယ်နေကျအတိုင်း အစွမ်းကုန် ပြုံးရယ်နေတယ်
ညက အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ သွားတွေက
အခေါင်းပေါက်တွေနဲ့
အရိုးကိုတော့ စိစိညက်ညက်ကြေတဲ့ အထိ ဝါးစားရမှ
အဖေနဲ့ တူတဲ့ သမီးပဲ
အဖေ့ရဲ့ သွားတွေဟာ ကြွေသွားတွေ
ရွှေသွားတစ်ချောင်းနဲ့ အဖေက
ငါ့ကိုယ်မှာ အဖိုးတန်ဆုံးက ငါ့ရဲ့ သွားတွေပဲဟေ့
ကြည်က ဘွားအေနဲ့ တူတဲ့ သွားတွေပဲတဲ့
မနက်တိုင်း ရေခွက်ထဲမှာ စိမ်ထားတဲ့ အံကပ်ကို ထုတ်ပြီး
အဘွားက ထမင်းစားတယ်
ထမင်းစားပြီးတဲ့ အခါ ပန်းကန်တွေကို ဆေးသလိုမျိုး
သွားတွေကို ပွတ်တိုက်ဆေးကြော
လက်နှစ်ဖက်နဲ့ စိတ်ကြိုက် အားပါးတရ
သူဟာ အိမ်ရှေ့ခြံအပြင် ဘယ်ကိုမှ မသွားနိုင်တော့ဘူး

သူ့သူငယ်ချင်းတွေဟာလည်း
အိမ်ထဲကနေ အိမ်ပြင် မထွက်ကြတော့ဘူး
အိမ်ကိုလာလည်တဲ့ ဧည့်သည် တိုင်းကတော့
သူ့အချစ်ရဆုံး မိတ်ဆွေတွေလိုပဲ
စကားတွေ ပြောနေလိုက်ကြတာ
သူ့အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တော့
အဆက်အသွယ် မရှိတော့ဘူး
သူ့အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းအကြောင်း
မြေးတွေကို မပြောခဲ့ဖူးဘူး
သူ့မှာ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ရှိခဲ့ပါသလား
အံ့ကပ်ကို ဆေးကြောနေတဲ့
အဘွားရဲ့ နောက်ကျောကို ကြည့်ရင်း
မြေးမလေးကတော့ တစ်ခါတခါ စဉ်းစားမိပါရဲ့
သွားတွေလို တစ်ချောင်းပြီးတစ်ချောင်း
သူ့ကို စွန့်ခွာသွားကြတာပါပဲလို့ ။ ။

မိသားစု ဘောလုံးပွဲ

မွန်းသူအိမ်

ဖေဖေ တစ်သင်း

မေမေ တစ်သင်း

‘ရွှီ’

ချက်ကြိုး ဖြတ်အပြီး

နာကြည်း နာကျင် ခြေထောက်များ

အတ္တလောင်ကျွမ်း မျက်လုံးစိမ်းများ

အပြီးတကြီး ဆောင့်ကန်ထုတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ဘောလုံးလေး

ဟိုအဝေးကို ထွက်ပြေး။ ။

ချီကာဂို

မောင်ယုပိုင်

တစ်မြို့လုံး ဖိုင်းစတားဟိုတယ်

လူတိုင်းဟာ အပေါ့တစ်ခါသွားပြီးတိုင်း ရေတစ်ဂါလန်ကျော် သုံးတ

ယ်

လူတိုင်းရဲ့ အခန်းတိုင်းမှာ လေအေးပေးစက် ရှိတယ်

ငါ့ရှေ့က မိုးမျှော်တိုက်တစ်လုံးဟာ

ငါနိုင်ငံ ငါ့မြို့မှာ ရှိတဲ့ ရွာပေါင်း သုံးဆယ်လောက်က လူတွေ တက်
နေလို့ ရတယ်

ငါတို့

ချီကာဂိုပန်းခြံက ဧရာမ ကြေးမုံအလုံးကြီးကို သွားကြည့်ကြတယ်

ကွေးညွတ်နေတဲ့ အဆောက်အဦတွေ ဆိုပါစို့ ကွေးညွတ်နေတဲ့ လော
ကကို မြင်နေရတယ်

လူတွေရဲ့ ပုံရိပ်ဟာ ရှည်မျောမျောဖြစ်လိုက် ဝဖိုင်ဖိုင်ဖြစ်လိုက်

တွန့်လိမ် ပျော်ဝင်သွားလိုက်

ငါတို့ ပုံရိပ်ကို ငါတို့ ကြည့်ပြီး ရယ်မောကြ အံ့ဩကြတယ်

ကြေးမုံအလုံးကြီးထဲက ငါတို့ ပုံရိပ်တွေက ငါတို့ ကိုကြည့်ပြီး ပြန်ရ
ယ်မော ပြန်အံ့ဩကြ

မတော်တဆ သဘာဝက ထွင်းထုထားတာလည်း မဟုတ်

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက နတ်တွေ သိကြားတွေ သယ်လာတာလည်း မ
ဟုတ်

ဒါတွေထက်တောင် ဆန်းကြယ်သေးတဲ့ လူလုပ် အနုပညာ

ဒါတွေထက်တောင် တန်ခိုးကြီးသေးတဲ့ လူတွေရဲ့ စက်မှုနဲ့ နည်းပညာ

အပျော်စီး သဘောထဲက ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က လော်စပီကာနဲ့ ရှင်းပြနေတယ်

မြစ်တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီက တိုက်တာအဆောက်အဦ တစ်ခုချင်းစီရဲ့ သမိုင်း

ငါ ဒီဘဝ ဒီခန္ဓာနဲ့ မလိုက်နိုင်လောက်အောင်

မြင့်မားလွန်း အနုစိတ်လွန်း လှပလွန်း

ပြီးတော့ များ ပြားလွန်း

မြစ်ရဲ့ အဆုံး ဆည်းဆာထဲက လကို တွေ့မှ ပဲ

ငါရောက်နေတာ လူလောက တစ်နေရာတည်းကပဲဆိုတာ သတိရ

မြစ်ထဲမှာ လေကလည်း အေးစိမ့်နေအောင် တိုက်ခတ်နေ

မြစ်တစ်ဖက်တစ်ချက်က တိုက်ကြီးတွေမှာ မီးတွေ လင်းလာတဲ့ အခိုက်

အဲဒီအခိုက်လေးမှာ သဘောပေါ်ပါလာတဲ့ စုံတွဲတွေ ဖက်ကြ နမ်းကြတယ်

မမြဲခြင်းတရားကို သူတို့ နားလည်ထားပုံက မိုက်တယ်

ငါနဲ့ အတူပါလာတဲ့ ထိုင်ဝမ်မနဲ့ မကာအိုက ဘဲကြီးက
အပျော်စီးသဘောပေါ် စကားတပြောပြောနဲ့ လိုက်လာတယ်
ဓာတ်ပုံလည်း တစ်ပုံမှ ထမရှိက်
ပြီးတော့ ငါ့ကိုပြောတယ် သူတို့ ဆီမှာ ဒါမျိုး အများကြီးတဲ့

ငါနိုင်ငံထဲက ဘဝကိုပဲ လူ့ဘဝလို့ ငါ ထင်မှတ်ခဲ့တာပေါ့
ဘာတွေကြုံဆုံမလဲ ဒါ ဘဝပဲလို့ ငါတို့ လက်ခံခဲ့တာပေါ့
ဒီက လူ့ဘဝတွေက တစ်မျိုး
တရုတ်မနဲ့ တရုတ်ကြီးရဲ့ လူ့ဘဝကလည်း တစ်မျိုးပဲ

ဘယ်ဟာက အစစ်ပါလိမ့်
ချီကာဂို ကြေးမုံအလုံးကြီးထဲမှာ ။ ။

ဆီယက်တယ်
မောင်ယုပိုင်

ဆီယက်တယ်

အဲဒီ ဆီယက်တယ်ဟာ

မြစ်လယ် ဖယ်ရီဘုတ်ပေါ်က ကြည့်ရင်

ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသွားတွေကို အလှအသက် ဓာတ်ပုံရိုက်စေတဲ့

အဆောက်အဦ တိုက်တာတွေနဲ့ ကျွန်းမြို့ ဆီယက်တယ်ထဲမှာ ရှိနေ
တယ်

ကမ်းနားလမ်းမှာ မိသားစုတွေ လမ်းလျှောက် နေစာလှုံ

စင်ရော်တွေကို အစာကျွေး

အဲဒီ ကမ်းနားလမ်းက ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုမှာ တည်း

အဲဒီ ဟိုတယ်ကြီးထဲက ရေချိုးခန်းက ကျောက်စရစ်နံရံနဲ့

ခလုတ်နှိပ် ဖွင့်လို့ ရတဲ့ မီးလင်းဖိုနဲ့

ဟိုတယ်က ထွက် လတ်ဆတ်တဲ့ လေကို ရှူ

ကမ်းနားလမ်းကနေ အပေါ်ကို လျှောက်လာရင်

အဲဒီမှာ ပြည့်လျှံနေတဲ့ အမှိုက်ပုံးတွေနဲ့ လမ်းကြိုလမ်းကြားတွေ

လမ်းထောင့်တိုင်းမှာ အိမ်ခြေမဲ့တွေ

အနက်ရောင်အဝတ်အစား အပေါက်အပြဲတွေ နှာခေါင်းကွင်းတွေ မျ
က်ခုံးကွင်းတွေ

ခွေးကိုယ်စီနဲ့ လမ်းလျှောက်နေတဲ့ လူတွေ

ပျာယာခတ်နေတဲ့ ခိုတွေ

လမ်းပေါ်မှာ လွင့်နေတဲ့ စက္ကူစတွေနဲ့
နောက်ဆီယက်တယ်တစ်ခုကို တွေ့ရမယ်

လမ်းဆုံတစ်နေရာမှာ ကားနှစ်စီး ခေါင်းချင်းဆိုင်ထားတယ်
ရဲကားတွေက တဝီဝီ ဖြတ်မောင်း
အခုမှ ရုပ်ရှင်ထဲက အမေရိကားနဲ့ ပြန်တွေ့တယ်
ကျွန်းတစ်ကျွန်းထဲမှာ နောက်ထပ် ကျွန်းတစ်ကျွန်း
မြို့တစ်မြို့ထဲမှာ နောက်ထပ် မြို့တစ်မြို့

မှတ်တိုင်နဲ့ ကြော်ငြာကပ်စရာ နံရံတွေမှာ
တစ်ခုပေါ်တစ်ခု ထပ်ကပ်ထားတဲ့ အရောင်ကြောင်ကြားနဲ့ ပိုစတာ
တွေ
ပန့်ခံဘင်းတစ်ခုအောက်မှာ နောက်ထပ် ပန့်ခံဘင်းတွေ အထပ်လို
က် ရှိနေလိမ့်မယ်

ကတ်ကိုဘိန်းဟာ မော်ဒန်ဝတ္ထုတွေထဲက ဟီးရိုးမဟုတ်တော့ဘူး
ဒီကမ်းနားလမ်း တရုတ်မီနီမားကက်မှာ စီးကရက်တစ်ဘူး လာဝယ်
ဖူးချင်ဖူးလိမ့်မယ်

ဓာတ်ကြိုးတန်းပေါ် ရှုဖို့နပ်တွေ ပစ်ချိတ်ထားတဲ့ အမေရိကန်လူင

ယံတွေရဲ့ ရူးသွပ်မှုကို ဆီယက်တယ် ဓာတ်ကြိုးတန်းတွေမှာ အများ ဆုံး
တွေ့ရမယ်

ပိုယက်ထရီဟောက်စ်ကို မရောက်ခင် ဖြတ်လာရတဲ့ ပန်းခြံတစ်ခုမှာ
ယောက်ျားလေးချင်း လက်ချင်းဆွဲလာတဲ့ အတွဲတွေ
အမျိုးသားဝတ် ဂျင်းဘောင်းဘီ ခြေထောက်နှစ်စုံဟာ ချုံထဲကနေ
ထိုးထွက်နေ

ဒီမြို့က ကုန်တင်ရထားတစ်စင်းရဲ့ ရထားတွဲတွေဟာ
ငါ့နားလည်သိမှတ်မှု သံလမ်းထက် အဆပေါင်းများစွာ ရှည်လျား ဖြ
တ်သန်းနေတယ်

မြို့ထဲ လမ်းတွေမှာ ကားနဲ့ သွားရင် ပန်းကန်ပြားပျံတစ်စင်းကို
တိုက်တွေကြားမှာ ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ တွေ့ရတယ်
အဲဒီ ဆီယက်တယ်ရဲ့ အမှတ်အသား ပန်းကန်ပြားပျံနောက်ကို ငါ
လိုက်ခဲ့တယ်

ပန်းကန်ပြားပျံမျှော်စင်ရှိရာဆီ မရောက်ခင်အထိတော့
ဆီယက်တယ်ဟာ ရင်ခုန်စရာတွေ အပြည့်နဲ့ ဂြိုဟ်တစ်ခုပေါ့။ ။

ဝါရှင်တန်

မောင်ယုပိုင်

အိမ်နောက်မှာ ခြံဝင်းလေးရယ် အိမ်ရှေ့မှာ ပန်းရုံလေးရယ်
အိမ်ရဲ့ အင်္ဂါတေ မီးခိုးခေါင်းတိုင်လေးကနေ မီးခိုးတွေ ထွက်လာ
ခရစ္စမတ်ပို့စကတ်ထဲ တွေ့ရတဲ့ အိမ်လေးတွေလိုပေါ့

ပလက်ဖောင်း မြက်ခင်း သစ်ပင်တွေနဲ့ အတူ အိမ်လေးတစ်လုံး
နောက်ထပ် ပလက်ဖောင်း မြက်ခင်း သစ်ပင်တွေနဲ့ အတူ အိမ်လေး
တွေ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး

အဲဒီ အိမ်လေးတွေမှာ

ငါ့နိုင်ငံက လူတချို့ နေကြတယ်

တစ်နိုင်ငံလုံးက လူသန်းပေါင်းများစွာထံ

သတင်းတွေ ထုတ်ပြောခွင့်ရတဲ့

လူလေးငါးခြောက်ယောက်ပေါ့

အဲဒီ country side ကနေ

ရုံးတက်ဖို့ ကားလေးနဲ့ ထွက်လာ

ဒါမှ မဟုတ် လျှပ်စစ်ရထားစီး

အမှောင်ထုကြီးထဲ အလင်းတန်းတွေ ပြေးဝင်လာ

ဘလက်ဟိုးထဲ ဖြတ်သလို မြေအောက်ဥမင်လိုက်ခေါင်းတွေ ဖြတ်
လာပြီးတဲ့ အခါ

ဒီဖက်မှာ အထပ်မြင့် တိုက်ကြီးတွေနဲ့ အနာဂတ်မြို့တော်ရဲ့ လမ်းမ
ပေါ် ဘွားခနဲ ရောက်လာ

အဲဒီမှာ ဗန်ဂိုးကို ပြန်တွေ့နိုင်တယ်

အက်ဒဝပ်ဟော့ပါးနဲ့ ပြန်တွေ့နိုင်တယ်

ရော့သကိုရဲ့ ရောင်ပြင်ကား လေးဖက်လေးတန်ကြားကနေ

ငါ မနည်း ပြန်ထွက်လာခဲ့ရတယ်

လမ်းဘေးမှာ ဂျစ်ပဆီလူမည်းတစ်ယောက်က ပလတ်စတစ်ပုံးတွေ
နဲ့ ဒရမ်လုပ်တီးနေတယ်

ယူကျူ(ပ်) ကောက်တင်လိုက်ရင် လူတစ်သိန်းလောက် ဝင်ကြည့်နိုင်
တဲ့ ဘဲတွေပေါ့

ငါ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆွယ်တာအင်္ကျီအိတ်ထဲ နှိုက်ထားရင်း

တိတ်ဆိတ်တဲ့ လမ်းသွယ်လေးထဲ ချိုးဝင်လာ

အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်ဆီတက်တဲ့ အုတ်လှေကားထစ် သွယ်သွယ်
လေးတွေပေါ်

အနီတစ်ဝက် အဝါတစ်ဝက် သစ်ရွက်တွေ ဝေဝေကြွေကြွနေ။

လွှတ်တော်

လွတ်လပ်ရေးကျောက်တိုင်နဲ့

လင်ကွန်း(ပန်းခြံ)ဟာ တစ်တန်းတည်း တစ်လမ်းတည်း

နည်းနည်း ကွေ့ဝိုက်လျှောက်လာရင်တော့

အိမ်ဖြူတော်ကို ရောက်တယ်

အိမ်ဖြူတော်ခေါင်မိုးပေါ်က စနိုက်ပါသမားကိုတော့ ကျောက်တိုင်
နောက်ခံနဲ့ ပြန်မြင်ရမယ်

ခြံစည်းရိုးရှေ့မှာ တော့ ဆန္ဒပြတဲ့ သူက ပြ မှတ်တမ်းတင်သူက တင်

ဆယ်ဖီ ရိုက်တဲ့ သူက ရိုက်

ဗီယက်နမ် စစ်သားဟောင်းဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ ပိုက်ဆံတောင်းသူက
တောင်း

အဲဒီ ငါ့ရှေ့မှာ မြင်နေရတဲ့ အဖြူရောင် တိုက်အိမ်လေးက
ကမ္ဘာကြီးကို အရောင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းဖို့ တတ်နိုင်တယ်ပေါ့လေ

အဝါရောင် တက္ကဆီထဲက လူမည်းကြီးက
ငါ့နိုင်ငံက အတိုက်အခံခေါင်းဆောင်ကို သိတယ်

စာရေးကိရိယာ သီးသန့် မားကက်ထဲမှာ
ခဲဖျက်ချည်း အမျိုးသုံးဆယ်လောက် ရှိတယ်

ငါ့မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာမတွေက
တရုတ်ဆိုင်မှာ မာလာဟင်းနဲ့ လိုက်ကျွေးခဲ့တယ်

ရေဒီယိုဌာနက အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက် အိမ်မှာ
သူတို့ အဖွဲ့နဲ့ အတူ ထမင်းစားခဲ့တယ်
ငါ့မှာ အသံလွှင့်ခန်းထဲ ရောက်နေသလိုပေါ့

ငါ့ရောက်တဲ့ အခိုက်မှာ တော့
ဝါရှင်တန်ဒီစီဟာ
ရာသီဥတု သာယာသား။ ။

နယူးယောက်

မောင်ယုပိုင်

၅၄ ထပ် ဟိုတယ်အခန်းကနေ ကြည့်ရင်

အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွနဲ့ အဆင်တူ ပုရွက်ဆိတ်ရှုံးတွေလိုပဲ

လမ်းကြားလေးတွေ တစ်ခုကနေ တစ်ခုထဲ အဓိပ္ပာယ်မဲ့
ကူးသန်းသွားလာနေကြတယ်

တိုင်းစကွဲ

အဲဒီမှာ ဘာရှိလို့ လဲ

ငါတို့ ပေါ့

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က ငါတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ဖို့
လာကြတယ်

သူတို့ မျက်နှာတွေက ပတ်ပတ်လည် ဘီလ်ဘုတ်ကြီးတွေဆီက အ
လင်းတွေနဲ့ ဝင်းလက်နေ တယ်

သူတို့ ဘယ်က လာတယ်ဆိုတာ မေ့သွားပြီး

မစ်ကီမောက်စ်တွေ စပိုက်ဒါမင်းတွေနဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ကြတယ်

အရပ်ခေါင်းစွပ်အောက်က လူကို ငါတို့ ထည့်မစဉ်းစား
ကပ္ပတိန် အမေရိကနဲ့ ငါတို့ ဓာတ်ပုံတွေရိုက်လိုက်ကြတယ်

Disney, Levis, Cocacola, Mircosoft

အဲဒီတံဆိပ် အမှတ်အသားတွေနဲ့ ဘီလ်ဘုတ်တွေ အလယ်
ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က လူတွေ ရောက်နေတယ်
တစ်နည်းအားဖြင့် ကမ္ဘာကြီး ရောက်နေတယ်

ပိရမစ်လို ဂရိတ်ဝေါ့လ်လို

နယူးယောက်မြို့နဲ့ သူ့မြို့သားတွေ ကိုယ်တိုင်က
ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်တစ်ပါးပမာ

ကမ္ဘာကြီးမှာ

စောစီးစွာ ဟစ်စတီးယီးယားဖြစ်ခဲ့တဲ့ မြို့ပေါ်

ပေါ့ပေါ့ပဲပဲ အရက်ဘားတွေ ပွန်းစတားတွေ

ဝေါ့လ်စထိ ပါတီတွေနဲ့ ဝေါ့လ်စထိ တိုက်ပေါ်က ခုန်ချခဲ့သူတွေ

ဂန်းစတားတွေ ဂန်းစတားတွေနဲ့ ခွဲမရတဲ့ အရာရှိတွေ

ကာစီနိုတွေ

အဝါရောင် ဂျာနယ်တွေ

အနုပညာ အကျော်အမော်တွေ

ငါချာတိတ်တုန်းက တွေ့ဖူးတဲ့ ပလေးဘွိုင်းမဂ္ဂဇင်းတွေဟာ

ဒီနေရာက လာခဲ့တာ

ငါ သိပ်ကြိုက်တဲ့ ရုပ်ရှင်တစ်ဝက်လောက်က

အဲဒီမြို့မှာ ရိုက်ခဲ့တာ

ပန့်ခ်ဂီတ

ပေါ့ပ်အုတ်

အဲဒီမြို့မှာ အပင်ပေါက်ခဲ့တာ

လမ်းထောင့်မှာ who let the dogs out သီချင်းနဲ့ ကက်ဆက်ဖွင့်ပြီး

လူမည်းတွေ ကနေတယ်

ဒီဘက် ရင်ပြင်မှာ က လူငယ် ဘင်ခရာအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ LMFAO သီချင်း
ကို တီးနေတယ်

ပလက်ဖောင်းတစ်ခုပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဆေးခြောက်ရှူပစ်မလို့ ပါ ပို
က်ဆံပေးပါ

စာပြားကိုင်ထားတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက် စပ်ဖြဖြနဲ့

လေးငါးဆယ်လမ်းလောက် ဆက်လျှောက်လာ

လမ်းထောင့်မှာ အိမ်အောက်ထပ်ကို ဆင်းသလိုလို လှေကားပေါက်
သေးသေးလေးတစ်ခု

အောက်မှာ တခြားကမ္ဘာလောကတစ်ခုပမာ မြေအောက်ဘူတာရုံ
ဟာ ရှိနေ

မျက်မမြင် တရုတ်အဘိုးကြီးရဲ့ တယောသံဟာ

ကြွက်တွင်းလို အကွေ့အဝိုက်တွေ များ လှတဲ့ မြေအောက်ဘူတာရုံ
ထဲ

မြွေတစ်ကောင်လို လျှောက်သွားနေတယ်

ဘူတာတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရထားပေါ်ကနေ ငါတို့ တက်လိုက် ဆင်း
လိုက်

မြေအောက်ကမ္ဘာကနေ အပေါ်က မြို့ပြကမ္ဘာဆီ တက်လိုက် ဆင်း
လိုက်

ဒါ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ထောင်သောင်းက ဒဏ္ဍာရီ မဟုတ်ဘူး

ယနေ့ အမေရိက

ဒုတိယနေ့

မွန်းတည့် ဆယ့်နှစ်နာရီလည်း ဆွယ်တာ မချွတ်ရ

ဒီမှာ စားသောက်ဆိုင် လာဖွင့်ထားတဲ့ ငဲ့သူငယ်ချင်းက ငဲ့ကို လိုက်
ပို့

ဖယ်ရီဘုတ်ကြီး စီးပြီး နယူးယောက်မြို့ နောက်ခံနဲ့ ဆယ်ဖီတွေ ရို
က်ကြချိန်မှာ တော့

ကူးတို့ ဆိပ်မှာ အကြီးအကျယ် စစ်ဆေးခံရတာကို မေ့သွားကြတယ်

လူအမျိုးအစား ပေါင်းစုံဟာ လေဘာတီရပ်တုပန်းခြံထဲ ပတ်နေကြ
တယ်

ရပ်တုအစိမ်းကြီးနဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ရင်း ကျေနပ်နေကြပုံပဲ
ကမ္ဘာပေါ်က နာမည်ကြီး တစ်နေရာကို ရောက်ခဲ့ပြီဆိုတဲ့ ဖိလင်တွေ
နဲ့ ။

ဝေါထရိတ်စင်တာဟာ ဓာတ်ပုံ ဗီဒီယိုသက်သက် မဟုတ်ဘူး
အသစ်ဆောက်ထားတဲ့ အဆောက်အဦရှေ့က ဖြတ်လျှောက်တော့
နိုင်ငံအလံဗင်း ပုံတွေထဲက ဖုန်လုံးကြီးတွေတောင် မြင်ယောင်လာတ
ယ်

စမတ်ကျကျ ဝတ်ဆင်ပြီး ဖိုင်အိတ်တစ်လုံးဆွဲ အဆောက်အဦထဲဝင်
သွားတဲ့ လူတစ်ယောက်

ငါ့ကို မွန်မွန်ရည်ရည်နဲ့ ပြုံးပြ နှုတ်ဆက်သွားတယ်

အဲဒီ အခင်းဖြစ်တဲ့ မနက်က

အဲဒီလို လူတစ်ယောက် ဟိုးပြတင်းပေါက်ကနေ ခုန်ချချင် ခုန်ချခဲ့မှာ

တတိယနေ့မှာ မိုးတွေ တဖွဲဖွဲရွာ

တိုက်အမြင့်ကြီးတွေဟာ မိုးသားတွေထဲအထိ ရှည်လျား မြုပ်ဝင်နေ
တယ်

ဒီမြို့က လူသားတွေထဲမှာ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်က အသေးဆုံး

ရုပ်အဆိုးဆုံးလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်
တကယ်လို့ ပန်းချီပြတိုက်တွေသာ မရှိခဲ့ရင်
ငါက ဘယ်အဆောက်အဦနဲ့ မှ မပတ်သက်ဘဲ
လျှောက်သွားနေတဲ့ ပိုးဟပ်တစ်ကောင်ပဲ ဖြစ်မှာ

မီးခြစ်ဆံကနေ အာကာသယာဉ် အစိတ်အပိုင်းအထိ
ပန်းချီကား လုပ်ထားတဲ့ ပြခန်းကနေ
ဝိကာဆို အရုပ်တွေလို တပ်ဆင်ခံရတဲ့ ငါ
ပြန်ထွက်လာတယ်

ဟမ်ဘာဂါဝယ်စားဖို့ တန်းစီနေတဲ့ ရှည်လျားတဲ့ လူတန်းကြီးထဲ ငါ
ဝင်တန်းစီလိုက်တယ်
ငါ့နိုင်ငံမှာ မဲပေးဖို့ တစ်နိုင်ငံလုံးကလူတွေ တန်းစီနေချိန်မှာ ပေါ့။ ။

၂၀၁၆

(IWP တက်ရောက်ခဲ့စဉ်က လေ့လာရေးနဲ့ အလည်အပတ် ခရီးစဉ်အ
ဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ရ သည့် အမေရိကန် ပြည်နယ်တချို့အား ခံစားရေးဖွဲ့
မှု)

မျဉ်း-၁

နေမြ

ဇိမ်ခံ ဘာညာ ကားတွေမှာ ပဲ
ရမယ့် လမ်းပြောင်းပြန် ရဲရဲစီးရခြင်းမျိုး
အချုပ်ကားပေါ်ရောက်မှ ပဲ ကောင်လေး
ကြုံဖူးရတယ်
ခုကြည့်နေတဲ့ ရုပ်ရှင်ထဲက
စတားရင်း တော်တော်များများ
ငါ မသိဘူး
စကားမစပ်ပါ။ ။

၈၊ ၃၊ ၂၀၁၅။

မျဉ်း-၂

နေမြ

ထွက်ပြီးသား နေလုံးကြီး
ပင်လယ်ထဲ ဝင်သွားတာကြည့်ပြီး
ငါတို့ မှာ အေးချမ်းရ
ဝင်ပြီးသား နေလုံးကြီး
ပင်လယ်ထဲက ထွက်လာတာကြည့်ပြီး
ငါတို့ မှာ ပူလောင်ရ
ငါတို့ ရဲ့ ဂျာအေးလေး
ငါတို့ အမေပဲ ရိုက်ပါတယ်။ ။

၂၀၊ ၃၊ ၂၀၁၅။

မျင်-၃

နေမြဲ

လေထဲက စကားတွေမှာ တော့
အရောင်တွေ ရှိမလားတဲ့
သူ ရယ်တယ်
အဲ. . .ရှိတယ် မမြင်တာပါလို့

သူ ထပ်ပြောတယ်

သူ ရယ်တယ်။

တကယ်မဟုတ်ပါဘူး။

သူ မရယ်ပါဘူး။

၂၁၊ ၃၊ ၂၀၁၅။

မျှင်-၄

နေမြ

လမ်းမဘက်ကို ကျောပေးပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်

ထိုင်နေပေမဲ့လည်း

အလှူခံကားရဲ့ လော်စပီကာထဲက

မန္တလေးသိန်းဇော်ဟာ အသံနဲ့ ငါ့မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ

လာထိုင်တယ်။

နောက်ပြန် လမ်းမပေါ် ငေးမိကာမှ

တီဗီဇာတ်လမ်းတွဲထဲက မင်းသားဟာ

ငါ့မြင်အောင် ကားတံခါးမဖွင့်ဘဲ ခုန်ဝင်သွားတယ်။

ဘုရားဆီက ဆုတွေ မတောင်းပါဘူး
ငါမှ သူ့ကို ဘာမှ မပေးဖူးတဲ့ အခါ။ ။

၂၉၊ ၃၊ ၂၀၁၅။

ဟိမဝန္တာ
အောင်ချိမ့်

သာရကာကျေး
မြည်ကြော်ကြွေးသံ၊ နီစွေးသီးမှ ညှို့
ချိုသည့်သစ်သီး၊ စမ်းစီးကြည်မြ
ပွင့်ပဒုမ္မာ၊ လိပ်ပြာရစ်ဝဲ
လေညင်းသဲကာ
သာပဲသာယာ ရှိတော့တယ်။
ထိုတောခွင်ထဲ
ပြေးဝင်ပျော်ပါး၊ မယားမလို
စမ်းရေချိုသောက်၊ ချေဟောက်သံနာ
ပန်းကြာဆစ်သီ၊ သစ်ဆီဖုစား

လင်္ကာများ နှင့်

ရေးသားဖွဲ့ပျော်ချင်တာပဲ။

သို့တစေငြား

ဖားအား မြွေမျို၊ ကျေးကို စွန်သုတ်

ကြောင်ခုတ်ခံကြွက်၊ ပဋိပက္ခ

ဖြစ်ပျက်ဆူဝေ၊ ယုန်ငယ်တွေပြေး

ကေသရာဇာ၊ မာန်ဖီပါလျှင်။

တောတစ်ခုကား

ဘာဆိုဘာမှ ၊ မလှပတော့

လှပသည် ထား၊ မပျက်ပြားဟု

ယုံစားမပိုင်၊ မဆိုနိုင်ချေ

မြို့ရုံကြီး တောလန့်၏။ ။

မှတ်ချက်- ဒီကဗျာဟာ စန္ဒာမဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့တာ မဟုတ်ဘဲ ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်းတွင် ၁၉၇၀ ခန့်က ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ ‘သုခမိန်လှိုင်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း’နှင့် ဆက်စပ်နိုင်ပါသည် ။

ရန်ကုန်မြို့ပေါ်အုံ့ဆိုင်းတဲ့ မိုးသား

ပိုင်စိုးဝေ

နင်းစရာဆိုလို့
ရန်ကုန်မြို့မှာ နှစ်ခုပဲ ရှိတယ်။

ပျော့စိစိ ပက်ကျိကောင်တွေနဲ့
မာကျောတဲ့ ပလက်ဖောင်းကျောက်ပြားတွေ။

မနက်ဖြန်တွေကို ချောမွေ့စေဖို့
အဖြစ်မှန်တွေကို နည်းနည်းပါးပါး ပြုပြင်ကြ
သူတို့ရဲ့ စိတ်ဒုက္ခတွေကို အော့အန်ဖို့တော့
စိုထိုင်း၊ ကျဉ်းကျပ်၊ လှောင်ပိတ်နေတဲ့
အရက်ဆိုင်တွေရှိရာဆီ သွားကြရ။

ရန်ကုန်မြို့ပေါ်
အုံ့ဆိုင်းတဲ့ မိုးသား။

နောက်ဖေးလမ်းကြားထဲက အကြွင်းအကျန်တွေနဲ့
ခြေထောက်တွေရဲ့ ဘာသာဗေဒကို လေ့လာရင်း
တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်

တစ်စုံတစ်ယောက်၊ တစ်စုံတစ်ရာ၊ တစ်စုံတစ်ခု
သေချာမှုမရှိတဲ့ ညနေခင်းတွေကို
အိတ်ကပ်ထဲ ထည့်ပြီး
စိုထိုင်း၊ ကျဉ်းကျပ်၊ လှောင်ပိတ်နေတဲ့
သူတို့ အိပ်ခန်းတွေရှိရာဆီ ပြန်ကြရပြီ။

ရန်ကုန်မြို့ပေါ်
အုံ့ဆိုင်းတဲ့ မိုးသား။

သူတို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မစွတ်စိုဖူးခဲ့တဲ့
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကတော့
သူတို့ ကို ဖျန်းပက်နေတဲ့
မိုးရေစက်တွေနဲ့ အတူ
ရေဆိုးမြောင်းထဲ တဝေါဝေါ ထိုးဆင်းသွားပေါ့။

သူတို့ ကိုယ်တိုင် အိပ်မပျော်ခင်
သူတို့ စိတ်ကူးနိုင်သမျှရဲ့
အကောင်းဆုံးတွေက

အိပ်မက်အဖြစ် အရည်ပျော်နှင့်ပြီ။

တော်သေးရဲ့ ။

ကြွက်တွေရဲ့ အမြီးမှာ

ကလောင်တံ မပါတဲ့ အတွက်တော့

ဘုရားသခင်ကို သူတို့ ကျေးဇူးတင်ကြရပြီပေါ့။ ။

ဘီလူး

ဇေယျာလင်း

ဘီလူးပေါ့-နှစ်ပေါင်း လေးထောင်လုံးလုံး ကလေးငယ်တွေကို
အငမ်းမရ မျိုချခဲ့တာ၊ ပုပ္ပားတောင်ကလပ်ရဲ့ တောင်စောင်းတွေ
တစ်လျှောက် ဒသဂီရိနောက် ချောင်းမြောင်းလိုက်ခဲ့တာ၊
သူ့စကားရဲ့ ဧရာမ မောင်းသံဟာ တဒိန်းဒိန်းနဲ့ ဟိန်းနေတာ-
အခု၊ သူ့နတ်မိစ္ဆာပုံ ဖောင်းကြွတံဆိပ်နဲ့ ဒီမိုကရေစီ လည်စည်းရဲ့
ပြာနီပိုးသားကို ခေါက်လိုက်၊ ပြန်ခေါက်လိုက် လုပ်နေတယ်
ပြီး၊ အမှတ်မထင်ဘဲ နှုတ်ခွန်းဆက်သ စကားတွေ ပို့လွှတ်တယ်

ဗဲနီဇေးလားက သံအရာရှိတွေ၊ ကိုရီးယား နှစ်နိုင်ငံစလုံးက
အင်ဂျင်နီယာလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲရေးမှူးတွေနဲ့
ပျားပန်းခပ်၊ ပျာယာခတ်နေကြတဲ့ ဗြိတိသျှတွေဆီ။

ဘီလူးဟာ ပြည်သူပိုင် ဘဏ်အပ်ငွေတွေကို ရိတ်လိုက်ပြီး
ဆန်ရေစပါးကို ပုလင်းခွံစက်ရုံတွေနဲ့ လဲလှယ်လိုက်တယ်
(အဲဒီ စက်ရုံတွေဟာလည်း စွန့်ပစ် ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်ရဲ့
ဝိညာဉ်တစ္ဆေကနေ ‘ရှေ့သို့’ ပြန်လည်တိုးတက်)
မြောက်ဘက်အရပ်မှာ သူ့ကလေးတွေဟာ
မီးဟု နုံးဟု နုံးတောက် တောနက်ထဲ
ကျည်ဆန်တွေ တရစပ် ဖြန်းပက်နေကြတယ်
မစားရသေးပေမဲ့၊ မျိုဝါးပြီးသား တောင်ဘက်အရပ်မှာ တော့
သူ့ကလေးတွေဟာ ကျောက်ဆောင် ကျောက်ခဲတွေကို
လက်တွေနဲ့ ထုခွဲနေကြတယ်။

ဘီလူးဟာ အနောက်နိုင်ငံတွေရဲ့ အစည်းအဝေးမှာ
တီးတိုးဘာသာစကားနဲ့ မိန့်ခွန်းခြွေတယ်
ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ အရိုးတွေ ပုံထပ်လာခဲ့တာကနေ
သူဟာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးတွေ လုပ်နေပါကြောင်း

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ၊ အရှေ့ဘက်အရပ်မှာ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ဟာ
မိုင်းထောင်ထားတဲ့ မီးခြစ်ဆံဘူး ကွင်းကို
မီးညှို့လိုက်တယ်။ ။

ဗြိတိသျှ ကဗျာဆရာ ဂျေးမစ်ဘားမန် (James Byrne)ရဲ့
Everything Broken Up Dances (၂၀၁၅)ကဗျာစာအုပ်မှ
'Bilu'ကို ပြန်ဆိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မိသားစု

မော်မင်းသန်း

အမေက သိုးမွေးထိုးနေတယ်
သားက စစ်ထဲပါသွားတယ်
သူမက တိတ်ဆိတ်ခြင်းသဘာဝကို ရှာဖွေတယ်
အဖေရော အမေရောလား
အဖေ ဘာလုပ်နေလဲ
အဖေက စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ရှိတယ်
သူမိန်းမက သိုးမွေးထိုးနေတယ်

သူသားက စစ်ထဲပါသွားတယ်
သူမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှိတယ်
သူက တိတ်ဆိတ်ခြင်းသဘာဝကို ရှာဖွေနေတယ်
အဖေရော သားရောလား
နောက် သားဖြစ်သူ သားဖြစ်သူကရော
သားက ဘာကို ရှာဖွေနေတာလဲ
သူက အနတ္တတရားကို ရှာဖွေနေတယ်
သား သားဖြစ်သူကရော
သူ့အမေက သိုးမွေးထိုးနေတယ်
သူ့အဖေမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ရှိတယ်
ပြီးတော့ သူ့မှာ စစ်ပွဲရှိတယ်
စစ်ပွဲပြီးတဲ့ အချိန်မှာ
သူက သူ့အဖေနဲ့ အတူ အလုပ်ဝင်ရမယ်
စစ်ကြီးက ဆက်ဖြစ်နေတယ်
သူ့အဖေကလည်း
သူ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ဆက်လုပ်နေတယ်။

သားက ကျဆုံးသွားတယ်
သူ့ဘဝ ဆုံးသွားတယ်

အဖေနဲ့ အမေက သုသာန်ကို သွားကြည့်ကြတယ်

သူတို့ ဟာ ပကတိတရားကို တွေ့ခဲ့ကြတယ်

အဖေနဲ့ အမေရဲ့ ဘဝဟာ လည်ပတ်နေတယ်

သိုးမွေးထိုးနေတဲ့ ဘဝ

စစ်ပွဲစီးပွားရေးလုပ်ငန်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်း

စစ်ပွဲ စီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး

ဘဝနဲ့ အတူ သုသာန်ဟာ ရှိနေတယ်။ ။

ပြင်သစ်ကဗျာဆရာ ယက်ခ် ပရေဗား (Jacques Prevert)ရဲ့ Famille ကဗျာကို ပြင်သစ် ဘာသာမှ ပြန်ဆိုသည်။ ။

ခေါင်းခွံသို့

မိုးဆတ်

မင်းဟာ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တော့ ဆိုင်ခဲ့မယ်

ခပ်မှောင်မှောင် အရိုးဇာတ်ရုံထဲ

မင်း ဘာတွေ သတိရနေသေးသလဲ

ဘာအိပ်မက်တွေ တင်ဆက်နေသေးသလဲ

ခေါင်းတွေ ထောင်သောင်းချီ အဖြတ်ခံခဲ့ရတဲ့
လူသတ်ကွင်းတွေလား
ဒါမှ မဟုတ် မီးလောင်ပြင်ထဲ မင့်ဝိညာဉ်
ခုန်ပေါက် ပြေးလွှားနေခဲ့ရ ညတွေကိုလား

တိတ်ဆိတ် နေ့လယ်ခင်းမယ် အတိတ်ရဲ့
သဲလွန်စတွေကို နင် ခြေရာခံနေမလား
မင့်ဝိညာဉ်နဲ့ တိုးတိုက်မိရင်တောင်
မင်း ပြန်မှတ်မိပါ့မလား

ငါတော့ ရူးများ သွားပြီလားပဲ
မင်းရဲ့ သွေးကွက်တွေ
ငါ့အပေါ် စွန်းကွက်သွားသည် အထိ
ငါ့ရဲ့ ဝမ်းနည်းဖွယ် ကဗျာလေးတွေထဲ စိမ့်ဝင်သွားသည် အထိ
မင့်ကို အသာ ပွေ့ထားချင်လိုက်တော့တာပဲ
မင့်ကို ကိုက်ခဲပစ်လိုက်ချင်တော့တာပဲ
မင့်ကို တစ်စစီ ထုခွဲပစ်လိုက်ချင်တော့တာပဲ
မင့်ကို မျိုချပစ်လိုက်ချင်တော့တာပဲ
မင့်ဟာ ငါ့ခေါင်းခွံရဲ့ ခေါင်းခွံပေပဲ

ဟောဒီ လွင့်ပါးသွားတဲ့ နှစ်တွေထဲ
အစအန ကြွင်းကျန်သမျှ ငါကတော့ သဘောတွေ ကျနေမှာပဲ

မူရင်း ကဗျာဆရာ- Che lan Vien

မူရင်း ကဗျာ - To a Skull

မူရင်း ဘာသာ - ဗီယက်နမ်

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုသူ - Hai-Dang Phan

Wisława Szymborska (1923-2012)

ဗြိဆွာဗား ရှင်မ်ဘော(ရ)စကား

ဗြိဆွာဗား ရှင်မ်ဘော(ရ)စကားကို ပိုလန်နိုင်ငံ အနောက်ပိုင်းက ဘီ နင်အမည်ရ မြို့ငယ်လေး တစ်ခုမှာ ၁၉၂၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှာ မွေးဖွားခဲ့ ပါတယ်။ ကရာကူးမြို့ကို ၁၉၃၁ ခုနှစ်မှာ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်တယ်။

တက္ကသိုလ်မှာ ပိုလန်နဲ့ ဆိုဗီယက်လဂျီကို လေ့လာတယ်။ တက္ကသို လ်တက်စဉ်မှာ ပဲ ကရာကူး စာပေအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ထိစပ်၊ ချက်စလော် မီးလော့ရှ်နဲ့ လည်း တွေ့တယ်။ ၁၉၅၃ မှာ Zycie Literackie စာပေရီဗျူး မဂ္ဂဇင်းမှာ ဝင်အလုပ်လုပ်တယ်။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်နီးပါး လုပ်ခဲ့တဲ့ အ လုပ်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အသက်ရှင် နေထိုင်စဉ်မှာ ကဗျာစာအုပ် ၁၅ အုပ်ကျော် ရေးသားထု တ်ဝေခဲ့ပြီး အင်္ဂလိပ် ဘာသာပြန်အနေနဲ့ Monologue of A Dog (2005), Miracle Fair: Selected Poems Of Wisława Szymborska (2001), View with a Grain of Sand: Selected Poems (1995) အပါအဝင် စာအုပ်များ စွာ ထုတ်ဝေထားပြီး ဖြစ်တယ်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှာ စာပေနိုဘယ်ဆုကို ၇၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁ မှာ ကွယ်လွန်ပါတယ်။

အဆုံးပြီးတော့ အစ

မောင်ဒေး

စစ်ပွဲတစ်ပွဲ ပြီးတိုင်း

တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ တာဝန်ယူပြီး

ရှင်းရလင်းရတာပဲ။

ရှုပ်နေတာတွေက

သူ့ဟာသူ ပြန်ရှင်းသွားမှာ မှ မဟုတ်တာ။

အလောင်းတွေ အပြည့်တင်ထားတဲ့

မြင်းလှည်းတွေ သွားနိုင်ဖို့ အတွက်

တစ်ယောက်ယောက်က တာဝန်ယူပြီး

အုတ်ကျိုးတွေကို လမ်းဘေး တွန်းပို့ပေးရမယ်။

တစ်ယောက်ယောက်ဟာ

အညစ်အကြေးရည်တွေ၊ ပြာမှုန်တွေ၊

ဆိုဖာခုံထဲက စပရင်တွေ၊

ဖန်ကွဲစတွေ၊

သွေးပေနေတဲ့ အိတ်တွေထဲမှာ

ခြေထောက်တွေ နှစ်ဝင် ညစ်ပေရမယ်။

နံရံတစ်ခု ထောင်ဖို့ အတွက်

တစ်ယောက်ယောက်ဟာ

သံဖရိန်ကို ဆွဲယူလာရမယ်။

တစ်ယောက်ယောက်ဟာ ပြတင်းပေါက်မှာ

မှန်ထည့်ရမယ်။ တံခါးကို ပြန်တပ်ရမယ်။

ဒါတွေဟာ ဓာတ်ပုံထဲမှာ လှလိမ့်မယ် မထင်နဲ့

ပြီးတော့ နှစ်တွေ အများကြီး ကြာတယ်

ကင်မရာတွေ အားလုံးဟာ

နောက်စစ်ပွဲတစ်ခုဆီ ထွက်သွားလိုက်ကြပြီ။

ကျွန်မတို့ တံတားတွေကို ပြန်လိုလိမ့်မယ်၊

ပြီးတော့ ရထားဘူတာ အသစ်တွေရောပေါ့။

အင်္ကျီလက်တွေလည်း လိပ်တင်ရလွန်းလို့

အနားတွေ စုတ်လာကြလိမ့်မယ်။

တံမြက်စည်းကို လက်မှာ ကိုင်ထားတဲ့

တစ်ယောက်ယောက်ဟာ
စစ်မတိုင်ခင် အခြေအနေကို
ပြန်ပြောပြနိုင်သေးတယ်။
နောက်တစ်ယောက်က
မီးမွှေးတိုင်း ဖမွှေးတိုင်း ကျန်နေသေးတဲ့
သူရဲ့ ခေါင်းကို ညိတ်ပြီး နားထောင်တယ်။
သူတို့ အနားက လူတွေဟာ
သွားသွားလာလာ လုပ်နေကြပြီ။
ဒီအကြောင်းတွေက
သူတို့ အတွက် ငြီးငွေ့စရာကောင်းတယ်လေ။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ တစ်ယောက်ယောက်ဟာ
ချုံ့ပုတ်တွေထဲက သံချေးအထပ်ထပ်နဲ့
အငြင်းအခုံ အဟောင်းတွေကို
တူးဖော်ယူ လာပြီး အမှိုက်ပုံဆီ သယ်သွားလိမ့်မယ်။

ဒီမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို သိပြီးသားသူတွေက
နည်းနည်းပဲ သိသူတွေ၊
အဲဒီထက်ပိုပြီး နည်းနည်းပဲ သိသူတွေ၊

လုံးဝနီးပါး မသိသူတွေအတွက်
လမ်းဖယ်ပေးရမယ်။

အကျိုးနဲ့ အကြောင်းတွေကို
တောထစေခဲ့တဲ့ မြက်ခင်းပေါ်မှာ
တစ်ယောက်ယောက်ဟာ
မြက်တစ်ပင်ကို ပါးစပ်မှာ ကိုက်
တိမ်တွေကို ငေးကြည့်ရင်း
လဲလျောင်းနေမှာ ပဲ။ ။

The End and the Beginning

ကြော်ငြာ
မောင်ဒေး

ကျွန်မဟာ စိတ်ငြိမ်ဆေးပြား
အိမ်မှာ အစွမ်းပြတယ်။
ရုံးမှာ လည်း အလုပ်ဖြစ်တယ်။

မျက်မြင်သက်သေတွေ ထိုင်ရတဲ့ ခုံပေါ်မှာ
ရှေ့နေတွေ မေးသမျှ ကျွန်မ ဖြေနိုင်တယ်။
ကွဲနေတဲ့ ခွက်တွေကို
ဂရုတစိုက် ပြန်ဆက်ပေးနိုင်တယ်။
ရှင် လုပ်ရမှာ က ကျွန်မကို သုံးဖို့ ပဲ။
ကျွန်မကို ရှင်ရဲ့ လျှာအောက်မှာ
အရည်ပျော်ခွင့် ပေးဖို့ ပဲ။
ရေတစ်ခွက် ယူပြီး
ကျွန်မကို ဂလုခနဲနေအောင် မျိုချလိုက်ဖို့ ပဲ။

ဆိုးတဲ့ ကံကြမ္မာကို
ဘယ်လို ကိုင်တွယ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်၊
သတင်းဆိုးတွေကို ကျွန်မ လက်ခံနိုင်တယ်၊
တရားမျှတခြင်း မရှိတာကို
နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင် ကျွန်မ လုပ်နိုင်တယ်၊
ဘုရားသခင် မရှိဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေကို
ကျွန်မက ဖော့ပေးနိုင်တယ်၊
ဒါမှ မဟုတ် ရှင်မျက်နှာနဲ့ လိုက်မယ့်
မုဆိုးမ ခေါင်းမီးခြုံထည်ကို ရွေးပေးနိုင်တယ်။

ရှင် ဘာကို စောင့်နေတာလဲ...
ကျွန်မရဲ့ ဓာတုစွမ်းအင်ဖြစ် အကြင်နာတရားကို
ယုံကြည်လိုက်စမ်းပါ။

ရှင်ဟာ ငယ်ပါသေးတယ်။
ဘယ်လို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေရမယ်ဆိုတာကို
သင်ယူဖို့ နောက်မကျသေးဘူး။
ဆိုးဝါးတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို
အောင့်အည်း လက်ခံရမယ်လို့
ရှင်ကို ဘယ်သူ ပြောလဲ။

ရှင်ရဲ့ ချောက်ကမ်းပါးကြီးကို ယူပါရစေ။
အဲဒီချောက်အောက်မှာ
အိပ်စက်ခြင်းဆိုတဲ့ ကူရှင် ခုပေးပါ့မယ်။
အောက်ကို ကြောင်ကျလေး ကျသွားအောင်
ကျွန်မက ကူညီမှာ မို့ ရှင် ကျွန်မကို
ကျေးဇူးတင်နေမှာ ပဲ။
ရှင်ဝိညာဉ်ကို ကျွန်မဆီ ရောင်းပါ။

ကျွန်မက လွဲပြီး တခြား ယူမည့်လူလည်း မရှိပါဘူး။

ဟို နတ်ဆိုးဆိုတာလည်း အခု မရှိတော့ပါဘူး။ ။

Adversitement

ဗြိဆွာဗား ရှင်မ်ဘော(ရ)စကား (Wislaw Szymborska, 1923-2012
)၏ ကဗျာများကို မောင်ဒေး မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသည် ။

လပြည့် လမင်းကြီးနဲ့ ဖရီဒါလေး

ကျော်မျိုး

အေးစက်စက် ညနေခင်းကလေးဟာ ခွေးဟောင်သံနဲ့

ရေပုံးမြည်သံ တစ်ချက်တို့ မှာ တွန့်သွား-

သူလေးကတော့ နားစွင့်လို့ ။

ပင့်ကူအိမ်ဟာ၊ နှင်းစက်ရဲ့ အထိအတွေ့ကို စိုးရိမ်စိတ် ဖိစီးနေရဲ့ ။

ဆွဲတင်လိုက်တဲ့ ရေတစ်ပုံး၊ ငြိမ်သက်ပြီး ပုံးအပြည့်--- အဲဒါ မှန်တစ်
ချပ်

ပထမဆုံး ကြယ်တစ်လုံးကို တသိမ့်သိမ့်လှုပ်အောင် ကြိုးစားနေတာ

။

ဟိုမှာ လမ်းအတိုင်း နွားတွေ ပြန်လာနေကြပြီ၊ နွေးလှတဲ့ သူတို့ အ
သက်ရှူသံ အထွေးလိုက် နဲ့

ခြံစည်းရိုးတွေကို ချည်နှောင်လို့ -

မှောင်မည်းတဲ့ သွေးမြစ်တစ်စင်း၊ တိုက်စားခံထားရတဲ့
ကျောက်တုံးကြီးတွေ၊

မယိုစီး မဖိတ်လျှံတဲ့ နို့ကို ဟန်ချက်ညှိလို့ ။

‘လမင်းကြီးရေ’လို့ ဒင်းကလေး ရုတ်တရက် ထအော်၊ ‘လမင်းကြီး
လမင်းကြီးရဲ့ ’တဲ့

လက နောက်ပြန် လှည့်ကြည့်ပြီလေ၊

ပန်းချီဆရာတစ်ယောက် သူ့ကို လက်ညှိုးထိုး အံ့သြနေတဲ့

ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို အံ့သြတကြီး ပြန်ငေးကြည့်နေရသလိုမျိုး။ ။

တတ်ဒ် ဟယူးစ်(The Hughes) ရဲ့ Full Moon and Little Frieda က
ဗျာကို ကျော်မျိုး မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသည် ။

(ဗြိတိန်ရဲ့ နာမည်ကြီး ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာ၊ တော်ဝင်ကဗျာဆရာ
Poet Laureate တစ်ဦး လည်း ဖြစ်တဲ့ တက်ဒ်ဟယူးစ်ဟာ ကျွန်တော်တို့
ဆီမှာ လည်း လူကြိုက်များ တဲ့ အမေရိကန် ကဗျာ ဆရာမကြီး ဆီလ်ဗီ
ယာ ပလာ့သ် Sylvia Plath ရဲ့ ခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပလာ့သ်
ကဗျာများ မြန်မာလိုဖတ်ချင်ရင် ဆရာဇေယျာလင်းရဲ့ ဆီလ်ဗီယာပလာ့
သ် ကဗျာများ ဘာသာပြန်စာအုပ်ကို ရှာဖတ်ကြည့်ကြပါ။ အခု
ဆရာကြီး ဟယူးစ်ရဲ့ ကဗျာက သူတို့ ရဲ့ ရင်သွေးလေးဖြစ်တဲ့ သမီးလေး
ဖရီဒါနဲ့ လပြည့်လအကြောင်းကို လှပစွာ ဖွဲ့ဆိုထားတာပါ။ ကလေးက
ညနေရှုခင်းထဲမှာ ပျော်ဝင် နေပုံ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အလှတွေနဲ့ အတူ သဘာ
ဝ လမင်းကြီးကို ချစ်နေပုံတွေကို အလွန်လှပစွာ ဖွဲ့ထား တယ်။ ဖရီဒါဆို
တဲ့ အမည်က ဗြိတိန် ခေတ်ပေါ်စာရေးဆရာကြီး ဒီ၊ အိတ်ချ်၊ လောရန့်စ်
D.H Lawrence ရဲ့ ဇနီး ဖရီဒါရဲ့ အမည်ကိုအစွဲပြုပြီး ကလေးကို မှ
ည့်ခေါ်ထားတာပါ။ ကလေးကို ရည်ညွှန်းသမို့ You ကို သူလေး၊ ဒင်းက
လေး.. .စသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ပြန်လုပ်ထားတယ်။ အရသာတွေ့မ
ယ် ထင်တာပဲ)

အဝါရောင် စက်ဘီးတစ်စီး

သူရိန်လင်း

ကျွန်တော် ချစ်တဲ့ အမျိုးသမီးဟာ လောဘကြီးတယ်။

ဒါပေမဲ့ လောဘဆိုတာကိုတော့ ငြင်းဆန်လေရဲ့ ။

သူမက လမ်းကို အင်မတန် ဖြောင့်ဖြောင့် လျှောက်တယ်။

ကျွန်တော်က သူမကို ဘာလိုချင်သလဲလို့ မေးတော့

‘အဝါရောင် စက်ဘီးတစ်စီး’တဲ့ ။

နေ၊ နေကြာ

လမ်းဘေးတစ်လျှောက်က ဒေစီဝါဝါတွေ*

စာပုတီးငှက် ရွှေဝါ**တစ်ကောင်၊ တစ်ဖက် ယာဉ်ကို

ဦးစားပေးပါဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ဝါဝါ၊ သူမရဲ့ ဆံပင်၊

ကြောင်မျက်လုံး၊ သူ့ရဲ့ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု

ပြီးတော့ အဝါရောင် စက်ဘီးတစ်စီး။

တစ်ခါသားပေါ့ သူတို့ ညလယ်ကောင်ကြီး ချစ်တင်နှောကြတယ်။

အင်မတန် ချုံမြိန်ညပေါ့။ ပြီးတော့ ဗိုက်ဆာတယ်ဆိုပြီး အိပ်ရာက
ထ

အဝတ်အစားလဲလို့ မြို့ထဲက မိုးအလင်း ဒိုးနပ်ဆိုင်ကို ကားမောင်း
သွားကြတယ်။

ဆိုင်အပြင်မှာ မက်ဆီကန် ချာတိတ်တွေ စတည်းချနေကြတယ်။ တ
ချို့ကလည်း မူးလို့ ။

လူမည်းတစ်ယောက်ကတော့ မာရှီ ရောင်းနေလေရဲ့ ။ ဆိုင်အပေါက်
ဝနားမှာ

ပန်းပွင့်တွေ ဆေးရိုက်ထားတဲ့ ဝတ်စုံနဲ့ အဘွားကြီးတစ်ယောက် ရှိ
တယ်။

ဖိနပ်မပါ ခြေဗလာ

မျက်နှာတစ်ခုလုံးလည်း အနာတွေနဲ့ အရေပြားတွေ ကွာလို့ ။

အနာစတွေက စပျစ်သီးခြောက်တွေလိုပဲ။ အသားအရေကလည်း မီး
ဟပ်လို့ ပျက်စီးပြီး

လွင့်ပစ်ခံရတဲ့ မီးပုံးလို ဝါကြွင့်ကြွင့်နဲ့ ။ သူမတော့ ဗိုက်ဆာနေမှာ မှ
ချပဲလို့ ထင်ပြီး

မုန့်ပူပူနွေးနွေးတွေကို စက္ကူအိတ်အဖြူနဲ့ ထုပ်ပြီး ထွက်လာရင်းက
ရပ်ပြီး

သူမကို စားပါဦးဆိုပြီး မုန့်တစ်ခု ပေးတယ်။ သူမက အံ့အားသင့်တဲ့
အမူအရာနဲ့

မျက်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးတွေ ကြားကနေ ပြန်ကြည့်တယ်။ ပြီး
တော့ ခေါင်းကို

အတော်ကြာကြာ ခါပြီး မစားတော့ပါဘူးလို့ ချိုချိုသာသာ ပြန်ပြော
လေရဲ့ ။

အဝါရောင် စက်ဘီးတစ်စီးသို့ သူမ၏ သီချင်း

အော်ထဲက လှေကလေးတွေမှာ

မင်းအတွက် ဘာမှ မရှိပါ

ငါ့ ငန်းကလေး၊ ငါ့ခန့်ချောလေးရာ။ ။

ရောဘတ်ဟာ့စ် (၁၉၇၉)

Robert's The Yellow Bicycle

*coltsfoot

**goldfinch

အနန္တ

သူရိန်လင်း

အနန္တဟာ သမ်းပြီးရင်း သမ်းနေတယ်။

သူ အိပ်ချင်များ နေသလား။

ပိုက်သဂိုရကို သတိရနေတာများ လား။

ကိုလံဘတ်စ်ရဲ့ သင်္ဘောသုံးစီးပေါ်က ရွက်တွေကိုလား။

ကမ်းကို ရိုက်ပုတ်နေတဲ့ လှိုင်းခေါင်းဖြူတွေရဲ့ အသံတွေက

သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သတိရနေစေတာလား။

သူဟာ ဝိုင်တစ်ခွက်နဲ့ ထိုင်ပြီး လောကသဘောကို စောကြောလို့ နေ
တတ်သလား။

ညညဆို မှန်တွေထဲကို ချောင်းချောင်းကြည့်တတ်သလား။

တစ်နေရာမှာ သေချာသိမ်းထုပ်ထားတဲ့ အမှတ်တရပစ္စည်းတွေ

သေတ္တာတစ်လုံးနဲ့ အပြည့် သူ့မှာ ရှိသလား။

လေက သူ့နားထဲကို မရှိခြင်းချို့ချို့တွေ တီးတိုးမြွက်ဟနေခိုက်မှာ

ကြိုးပုခက်ထဲ လဲလျောင်းနေရတာကို သူ ကြိုက်တတ်သလား။

သူက လူသူမရှိတဲ့ ဘုရားကျောင်းတွေထဲ ဝင်ဝင်ပြီး သစ်ပုပ်ပလ္လင်
ထက်မှာ

ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင် တစ်တိုင် ထွန်းလေ့ရှိသလား။

သူက ငါတို့ ကို သင်္ချိုင်းမြေမှာ တူတူပုန်းတမ်း ကစားနေတဲ့
ပိုးစုန်းကြူး မောင်နှံလို့ များ မြင်သလား။
ငါတို့ ကို သူက စားကောင်းမယ်လို့ ရော ထင်သလား။ ။

ချားလ်စ်ဆီမစ်ချ် (The Infinite)

ဖေဖော်ဝါရီ ၇၊ ၂၀၁၇၊ နယူးယော့ကာ မဂ္ဂဇင်း။

မော်ရှ်နိုင်း

မော်ရှီနီဝင်းကို မြန်မာ မိဘနှစ်ပါးကနေ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု မှာ ဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဗမာ-အမေရိကန် ကဗျာဆရာတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ သူမ ရဲ့ ကဗျာများ ဟာ Cross-Strokes: Poetry Between Los Angeles and San Francisco (Otis Books/Seismicity Edition) ကဗျာ စုစည်းမှု အပါအဝင် စာပေဂျာနယ်များ စွာမှာ ဖော်ပြခံရပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းချီဆရာ Mark Dutcher နဲ့ တွဲဖက်ပြီး Ruins of a Glittering Palace (SPA/ Commonwealth Projects) အမည်ရ ကဗျာစာအုပ်နဲ့ တစ်ကိုယ်တော် ကဗျာစာအုပ် Score and Bone (2016)တို့ ကိုလည်း ထုတ်ဝေထားပါတယ်။ သူဟာ စာပေဂျာနယ် Rivet: The Journal of Writing that Risks ရဲ့ အယ်ဒီတာ တစ်ဦးဖြစ်သလို Stretcher ရဲ့ Publisher တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါတယ် ။ Comet အမည်ရှိ စာပေ ပန်းချီ ယဉ်ကျေးမှုဂျာနယ်ရဲ့ အယ်ဒီတာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ အမြင် အသားပေး အနုပညာရှင်များ ၊ ဂီတပညာရှင်များ နဲ့ အခြား စာရေးဆရာများ နဲ့ လည်း မကြာခဏ ပူးပေါင်းပြီး ဖန်တီးလေ့ရှိပါတယ်။ ဂီတပညာရှင် Amanda Chaudhary နဲ့ တွဲပြီး ကဗျာနဲ့ အီလက်ထရောနစ် ဂီတကို ပေါင်းစပ်ထားတဲ့ Pitta of the Mind အမည်ရှိ musical duo ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ မော်ဟာ E1 Cerrito မြို့ရဲ့ ပထမဆုံးသော Poet Laureate (2016-2018)လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒိုက်ယူမန်ထရီ နှစ်ခု

ဟံလင်း

၁။

သမင် ဘယ်မှာ များ အိပ်မလဲ။ မနေ့ညက ထုံးစံအတိုင်း
ဒီအကြောင်းကို တွေးမိတယ်။

ငါတို့ မှာ ဘာကြောင့် မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှိကြသလဲ။

‘မျှော်လင့်ချက်နဲ့ အလှတရားဆိုတာ မိန်းမတွေအတွက် သုံးစားမရ
တဲ့

ပေါရာဏ တည်ဆောက်ချက်တွေ’တဲ့ ။

သူမ ရေးခဲ့။

ပန်းချီကားတွေ စကား ဘယ်လိုပြောသလဲ။

ဘာသာစကားဟာ သုံးခုအကြားက ခြားနားချက်။

ပုံစံငယ် ကမ္ဘာလေးထဲ ဘယ်သူ ဝင်သွားသလဲ။ ပိုးသားနက္ကတိုင်တွေ
နဲ့ ရဲရင့်သူတွေ။

၂။

ထမင်းစားပွဲမှာ ခြောက်ယောက်စာ ပြင်ထားတယ်။ လိုနေတဲ့ ဇွန်း
တစ်ချောင်း။

အိမ်နီးချင်းဟာ လွတ်သွားတဲ့ ပျားတွေကို လိပ်ပြာဖမ်းတံနဲ့
လိုက်ဖမ်းတယ်။

တောမီးလောင်နေတာ နီနီရဲရဲကြီး။

မီးတောက်တွေထဲကနေ သမင် ခုန်ထွက်လာတယ်၊ ခါးမှာ မီးလောင်
ထား။

ကျန်ရှိရာကို သိမ်းလိုက်ပါတော့။

မော်ရှီန်ဝင်း၏ 2 Documentaries ကို ဟံလင်း ပြန်ဆိုသည် ။

ခွဲစိတ်ထားတဲ့ ခြေထောက်

ဟံလင်း

ငါးပြားစေ့အရွယ် နာကျင်မှုကို သူ့ဟာသူထား။ ဘေးပတ်လည်မှာ စ
က်ဝိုင်းဆွဲ။

ရင်ဘတ်ဝိုင်းကို တံတောင်အပေါ်အထိ မြှင့်။ နား။ ညာခြေ အရင်ရွှေ့
။ ပြီး ဘယ်ခြေ။

လမ်းပေါ်မှာ ကားတစ်စီး ဥဩဆွဲသွား။ အိပ်ရာဘေး စားပွဲလေးပေါ်
က ဆေးပုလင်းတစ်လုံး ပြုတ်ကျပြီး အိပ်ရာအောက် လိမ့်သွား။

ကြောင်ဟာ အိပ်ဖို့ သူ့ခေါင်းသူ ပိုအုပ်လိုက်။

လေးချောင်းထောက် လမ်းလျှောက်တုတ်ကို အိပ်ရာဆီ ဘယ်ခြေနဲ့
လှမ်းဆွဲ။ ဒူး၊ မ။ နား။

နာကျင်မှုဟာ လမ်းလယ်ကောင်မှာ လက်နေတဲ့ ဒင်္ဂါး။

တက္ကစီများ ဆိုင်ကယ်များ တစ်ဟု န်ထိုး မောင်းသွားကြ။

ရပ်။ ခြေထောက်ကို ကြမ်းပြင်ဆီ ဆွဲနေတဲ့ ကမ္ဘာမြေဆွဲအားရဲ့ အ
တွေ့ကို အာရုံစိုက်။

တံခါးလက်ကိုင်ဘုကို ရှာပြီး ဆွဲဖွင့်။

အမာရွတ်ရဲ့ အပေါက်ကလေးကို ငေး။ ။

မော်ရှိုန်ဝင်း၏ The operated leg ကို ဟံလင်း ပြန်ဆိုသည် ။

ပစ္စည်းများ

ဟံလင်း

ပျားလိမွှော်သီးလေးတွေပါတဲ့ အပြာရောင် ဖန်ပန်းကန်လုံး

လက်တစ်ကမ်းရဲ့ သုံးလက်မ အကွာ

ပစ္စည်းတွေကို အကွာအဝေးအားဖြင့် မြင်ကြည့်လိုက်တယ်

မိနိုင်းတယ်၊ မမိတော့ပြန်

မနက်က မီးဖိုချောင်ထဲမှာ

ထောပတ်ဘူး လွတ်ကျမိတယ်

ညပ်နဲ့ လှမ်းကောက်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်တယ်၊ အဖုံးပွင့်သွားတယ်

ထောပတ်တွေ ဖိတ်ကျ လာပြီး ကျွန်မ ကြောင်က လျက်တော့တယ်

ကျွန်မဘဝမှာ ပိုအရေးပါတဲ့ ပစ္စည်းတွေ-

ထီးထက် ဘီးတပ်ကုလားထိုင်

စမတ်ကျကျ ဖိနပ်လေးထက် လေးချောင်းတောင် လမ်းလျှောက်တုတ်

နေကာမျက်မှန်ထက် အိပ်ရာပေါ်က ဗန်း

လက်ကနေ ဒူးအထိ၊ ခြေသလုံးကနေ ဖုန်းအထိ အကွာအဝေးကို
တိုင်းကြည့်လိုက်တယ်

မိုင်ပေါင်းများစွာ အဝေးက ဗမာပြည်အကြောင်းကို စဉ်းစားမိတယ်။

မိုင်ပေါင်းများစွာ အဝေးက စတိုးဆိုင်

မိုင်ပေါင်း မိုင်ပေါင်းများစွာ အဝေးက ကျွန်မအဖေရဲ့ အသံဟာ ဖုန်း
ထဲမှာ အက်ကွဲနေတယ်

သူပြောတယ်။ ‘မင်း ဗမာပြည်မှာ မွေးတာလေ’တဲ့ ။

ဆက်ပြောတယ်။ ‘မင်း ငါ့တူမ မဟုတ်လား’တဲ့ ။

ကျွန်မ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ပေါ်ကနေ ရုန်းထလိုက်တယ်။

မျက်နှာကြက်ရဲ့ အထက်မှာ သစ်သားတွေ အင်္ဂါတွေတွေရယ် နောက်
ဆုံးမှာ တော့

ကောင်းကင်ကြီးနဲ့ ငှက်တွေရယ် ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ်။

တွေ့ရပြီးမှ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ-

ခင်ပွန်းဟောင်းရဲ့ အညိုရောင် ခြေထိုးဖိနပ်၊

ကျွန်မကြောင် ခုတ်လို့ သေသွားတဲ့ ငှက်ရဲ့ အမွှေးကျွတ်တွေ

တိုကျို ပန်းဆိုင်တစ်ဆိုင်က ဆိုင်ရှင်ပေးထားတဲ့ ပြောင်ချောချော အ
စေ့ကြီး

ကြမ်းပြင်ကို ငုံ့ကြည့်ရင်း မှတ်မိဖို့ ကြိုးစားနေမိတယ်။ ။

မော်ရှိန်ဝင်း၏ Objects ကို ဟံလင်း ပြန်ဆိုသည် ။

ညနေမှာ တအံ့တဩ

မျိုးတေဇာမောင်

အမည်မသိ ဖုန်မှုန့်တွေ ငါတို့ အနီးအနားမှာ

ကမ်းခြေမှာ လှိုင်းတွေ ဖွာခနဲ ကွဲထွက်၊ တောင်ကုန်းရဲ့ အပေါ်လေး
မှာ တင်

သစ်ပင်တွေမှာ ငါတို့ မမြင်ဖူးတဲ့ ငှက်တွေ အံ့ခဲလို့

အမှောင်ထုရဲ့ ငါးတွေနဲ့ ငါးဖမ်းပိုက်ကွန်ကို ချိတ်ဆွဲထားတယ်။

ညနေဟာ ရောက်လာခဲ့။ ငါတို့ မော့ကြည့်တော့ ညနေဟာ ရောက်
နေပြီ။ ညနေဟာ

ကြယ်တွေရဲ့ ပိုက်ကွန်ကို ဖြတ်သန်းပြီး ရောက်လာခဲ့

မြက်ပင်တွေရဲ့ တစ်ရှူးတွေကို ဖြတ်ပြီး ရောက်လာခဲ့

ရေထုရဲ့ နိုင်ငံရေး ခိုလှုံခွင့်အပေါ် တိတ်တဆိတ် ဖြတ်လျှောက်ရင်း
ရောက်လာခဲ့။

နေ့ဟာ ဘယ်တော့မှ အဆုံးမသတ်ဘူးလို့ ငါတို့ ထင်ကြ
နေ့အလင်းရောင်အတွက် မွေးဖွားလာတဲ့ ဆံပင်တွေ ငါတို့ မှာ ရှိတ
ယ်

ဒါပေမဲ့ တိတ်ဆိတ်ညရဲ့ ရေထုဟာ မြင့်တက်လာတယ်
ငါတို့ အရေပြားဟာ ရေအောက်ထဲမှာ လိုပဲ
အဝေးကြီးကို မြင်နေရတယ်။ ။

Surprised by Evening

by Robert Bly
